

Zdaniem prezesa KRIR

Konieczna kontrola prywatyzacji

Czytaj na stronie 2

Wypowiedź
wiceministra rolnictwa

Polska wieś musi się przekształcać

Czytaj na stronie 3

Musi być zgoda rolnika

Czytaj na stronie 5

Ubój na użytku własny

Czytaj na stronie 6

Jesteście chlubą naszą

Czytaj na stronie 11

Partnerzy medialni

Polska Wieś agro
news.com.pl
TELEWIZJA INTERAKTYWNA
www.agronews.com.pl

Krajowa Rada Izb Rolniczych

Wiosną na polskich polach

Przyjście wiosny do naszego kraju zwiastuje powrót skowronków oraz rozpoczęcie prac polowych przez rolników. Tegoroczna mroźna i śnieżna zima nie była zbyt łaskawa dla mieszkańców wsi. Przerwy w dostawie energii elektrycznej wywołyły bowiem duże straty w gospodarstwach produkujących mleko. W wielu kopaczach pomarzły ziemniaki i warzywa, a oziminom zaszkodził deszcz, który spadł przy ujemnej temperaturze i na glebie utworzyła się lodowa skorupa odcinając tym samym dostęp powietrza.

Chłopów o ból głowy przyprawia też myślenie w jaką dziedzinę produkcji rolniczej warto będzie w tym sezonie zainwestować, ponieważ z roku na rok coraz wyższe są koszty stałe w gospodarstwie, a ceny oferowane za płody rolne coraz niższe. Ich spadek najbardziej widoczny jest na rynku zbóż, a jak Polska duga i szeroka wszędzie widać pszeniczne lany. Producenci zbóż mają więc już teraz duży problem z podjęciem decyzji jakie nakłady tej wiosny ponieść, bowiem prognozuje się, że obniżki kosztów nie będzie, a spodziewana jest za to obniżka cen skupu.

– W rolnictwie nigdy nie wiadomo co będzie się opłacało. Mieliśmy już hossę na świnie i na mleko. Co będzie jutro, nie wiadomo. Dziś wszystko potaniało o 50 %. – Ja wszystkie swoje zasiewy dostosowuję do produkcji bydła mlecznego. Dlatego też w moich

uprawach dominuje kukurydza i zboża na pasze – mówi **Roman Jurga**, który gospodaruje na 45 hektarach we wsi Kiełczewo, powiat kościański.

Sławomir Bąk podziela zdaniem swojego kolegi z za miedzy, ponieważ wahania cen najlepiej widać było w ubiegłym roku na przykładzie trzody chlewnej, której hodowlą zajmuje się już od kilku lat. Zdarzało się tak, że cena oferowana za świnie z miesiąca na miesiąc była niższa. Obawia się, że ten rok będzie gorszy dla niego od poprzedniego. Dlatego też 15 hektarów, których jest właścicielem przeznaczył na zboża paszowe i będzie produkował pasze dla tuczników.

Zdaniem rolników z powiatu kościańskiego o spadku dochodowości gospodarstw rolnych świadczy chociażby fakt, że jeszcze 5 lat temu za tonę buraków cukrowych można było kupić beczkę „ropy”, a w tej chwili aby ją kupić trzeba odstawić do cukrowni aż 6,5 tony buraków.

Receptą na poprawę sytuacji producentów rolnych jest przede wszystkim produkcja, którą będzie można przetworzyć we wła-

snym gospodarstwie i sprzedać powiększoną o tę wartość dodaną. Dlatego też **Piotr Walkowski**, poseł na Sejm RP i jednocześnie prezes Wielkopolskiej Izby Rolniczej podczas spotkań z rolnikami zachęca ich do przetwarzania zboża na pasze i skarmiania nimi świń, kur czy bydła oraz do skorzystania z wprowadzonych przez resort rolnictwa dopłat do uprawy wysokobiałkowych roślin strączkowych.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi chce w ten sposób nie tylko poprawić sytuację materialną producentów zbóż, ale też zróżnicować ich produkcję. Obecnie przecież importujemy około 2 mln ton białka, które można byłoby zastąpić wyprodukowanym w Polsce.

Warto więc zastanowić się przed tegorocznymi zasiewami czy nie skorzystać z tego kierunku produkcji. Szczególnie, że aktualnie w magazynach polskich rolników ciekając na dobrego kupca i lepsze czasy zalega 4–5 mln ton zbóż.

WOP

Pełnych rodzinnego ciepła i radosnej nadziei
świąt Zmartwychwstania Pańskiego,
a także wiosennych, słonecznych spotkań
z budzącą się do życia przyrodą

życzy

Marek Sawicki

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

*Z okazji Świąt Wielkanocnych, niosących nadzieję i odrodzenie życia,
prosimy przyjąć życzenia wszelkiej pomyślności.
Niech Święto Zmartwychwstania Pańskiego będzie dla Wszystkich
dniem pełnym wiary, szczęścia i miłości.*

Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych

Dlaczego powinniśmy spożywać miód?

Odpowiada
ZBIGNIEW PĘCAK
z Lubelskiego
Towarzystwa
Pszczelniczego

Miod jest jednym z niewielu naturalnych produktów węglowodanowych wykorzystywanych przez ludzi od najbardziej zamieszczonych czasów.

Dla człowieka pierwotnego, żyjącego wyłącznie z polowań i rybołówstwa, miód był nie tylko jedynym słodkim, ale jednocześnie wartościowym urozmaiceniem skromnego jadłospisu, cenionym w szczególności za swoje właściwości lecznicze.

Należy tu wziąć pod uwagę niesłychane bogactwo i różnorodność roślin miododajnych, z których pszczoły korzystały. Od dawna też były znane konserwujące właściwości miodu, mieszano wiele produktów z miodem w celu utrwalenia i łatwiejszego przechowywania. Miodem balsamowano również ciała w starożytności, w celu przedłużenia ich nienaruszalności.

Wartość kaloryczna 1 kg miodu to około 3280 kcal.

Miod naturalny wchłaniany jest przez organizm już w górnym odcinku układu pokarmowego (od jamy ustnej do żołądka), przez co nie obciąża innych organów, dla tego miód powinno się spożywać powoli, w połączeniu z innymi produktami (pieczywo, ser), aby jak najdłużej był wchłaniany w górnym odcinku przewodu pokarmowego. Miodem powinniśmy się delektować (w każdej postaci).

Spożywanie miodu profilaktycznie to 1 łyżka miodu na 1/2 szklanki letniej wody na 10-12 godzin przed spożyciem, co zwiększa jego przyswajalność od 6 do 200 razy. Praktycznie przygotowanie napoju robi się wieczorem, a spożycie rano przed jedzeniem.

Przez spożywanie miodu dostarczamy organizmowi pewnych substancji hormonalnych wpływających na zwiększenie aktywności układu pokarmowego w zakresie przyswajania cukrów i wykorzystywania ich wartości energetycznych.

Nic więc dziwnego, że spożycie w ciągu dnia 200 czy nawet 400 g miodu jako dodatku do innych potraw, nie wywołuje żadnych ujemnych skutków ubocznych w organizmie, a jego przyswajalność zależy głównie od sprawności i działania całego zespołu czynników biologicznych biorących udział w przemianie materii. I tak na przykład sacharozę (cukier buraczany, trzcinowy) organizm ludzki wykorzystuje tylko w dolnym odcinku układu pokarmowego. Przez co osią-

biamy organizm i narażamy go na powstawanie wielu szkodliwych substancji ubocznych. Dlatego w wieku dojrzałym przy osłabionej przemianie materii cukier i jego wyroby należą do produktów niewskazanych. Miody naturalne należą do artykułów spożywczych, które powinny bez względu wchodzić w skład codziennych posiłków dzieci i młodzieży, przy czym forma, w jakiej zostaje spożywany, powinna być możliwie urozmaicona.

Dzieci chętnie na ogół jedzą miód z chlebem i serem, ale można go także dodawać do ciepłego mleka lub przygotować napój z wody przygotowanej i cytryny. Stałe spożywanie miodu naturalnego przez dzieci przyczynia się u nich do szybkich przyrostów na wadze, wzmożonego rozwoju umysłowego i zwiększonej odporności na choroby. Również dla osób starszych miód jest cennym produktem odżywczym, zwłaszcza ludzi wyczerpanych pracą fizyczną i umysłową. Miód spożywany regularnie usuwa z organizmu substancje trujące, metale ciężkie i neutralizuje takie używki, jak kawa, tytoń i alkohol. Dowiedziono także, że miód spowalnia procesy miażdżycowe naczyń układu krwionośnego. Powoduje ich poszerzanie, odżywia serce, łagodzi bóle dusznicowe. Miód ze względu na swoje właściwości energetyczne wchodzi w skład diety dla sportowców, alpinistów, lotników, ludzi potrzebujących dużo siły, wykonujących ciężki wysiłek fizyczny. Miód jest wykorzystywany także w szpitalach do leczenia ciężkich poparzeń i trudno gojących się ran.

Zdaniem prezesa KRIR

Konieczna kontrola

prywatyzacji

Zarówno Stacje Hodowli i Uniwersyteckie Zwierząt, jak i rynki hurtowe przeznaczone zgodnie z przyjętą przez Ministra Skarbu „Koncepcją prywatyzacji spółek rolno-spożywczych” do procesu prywatyzacyjnego stanowią niezwykle ważne ognisko w organizacji polskiego rolnictwa. To właśnie SHiUZ-y stanowią o sile krajowej hodowli i stymulują rozwój praktyczne całej produkcji zwierzęcej. Rynki hurtowe to strategiczne z punktu widzenia obrotu produktami rolniczymi, w szczególności sektorów owocowo-warzywnego oraz roślin ozdobnych, podmioty wpływające na organizację handlu lokalnego i ogólnokrajowego. O tej wadze niech świadczy ogromna liczba rolników skupionych wokół Warszawskiego Rolno-Spożywczego Rynku Hurtowego „Bronisze” czy też Lubelskiego Rynku Hurtowego „Elizówka”, których nieocenione znaczenie w zakresie dostaw żywności do aglomeracji miejskich wzrasta biorąc pod uwagę ilość towarów rolnych skupowanych tam przez podmioty eksportujące. Biorąc pod uwagę podejmowane obecnie działania Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w celu wzmacnienia ekonomicznej pozycji producentów rolnych w całym łańcuchu żywieniowym funkcja ta tym bardziej zasługuje na szczególną uwagę. Nie należy bowiem zapominać o procesie konsolidacji samych producentów rolnych, jaki postępuje również dzięki rynkom hurtowym. Dlatego też, zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych po raz kolejny wyraził w swoim wystąpieniu niepokój, jaki towarzyszy rolnikom obserwującym rozpoczętyjący się proces wdrażania w życie założień „Koncepcji prywatyzacji spółek rolno-spożywczych”. Zauważwszy ponadto na idee towarzyszące budowie sieci rynków hurtowych w Polsce, zawarte w II-etapowym rządowym programie budowy i rozwoju rynków hurtowych, środowisko rolnicze – jako aktyw-

ny udziałowiec tego procesu – nie może być pominięte w samym procesie decyzyjnym dotyczącym procesu prywatyzacyjnego.

W dotychczasowych wystąpieniach w tej sprawie samorząd rolniczy wskazywał resortowi skarbu m.in. konieczność indywidualnego podejścia do każdej z prywatyzowanych spółek z uwagi na występującą specyfikę i uwarunkowania lokalne. Różnice występujące pomiędzy tymi podmiotami, takie jak kondycja finansowa, skala oddziaływanego na rynek, zakres prowadzonej działalności czy też struktura akcjonariatu, wskazują wręcz na potrzebę zachowania szczególnej ostrożności.

Dlatego też mając to na uwadze, a także dotychczasowe doświadczenia w zakresie prywatyzacji spółek okołorolniczych i wynikające z nich negatywne konsekwencje zarówno dla dalszego funkcjonowania tych podmiotów, jak również współpracujących z nimi producentów rolnych, zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych wniósł do Ministra Skarbu Państwa o rozważenie możliwości powołania specjalnych Zespołów Koordynujących Proces Prywatyzacji przy każdej z 12 spółek przewidzianych w opracowanej przez Ministerstwo Skarbu Państwa „Koncepcji prywatyzacji spółek rolno-spożywczych”, w których pracach braliły udział przedstawiciele rolników-akcjonariuszy spółek, a także izb rolniczych reprezentujących również producentów, którzy sprzedają swoje płody na rynku hurtowym lub korzystają z usług oferowanych przez SHiUZ-y bez posiadania akcji danej spółki. Jednocześnie zadeklarowana została gotowość uczestnictwa przedstawicieli Krajowej Rady Izb Rolniczych w działaniach takich zespołów oraz merytoryczne wsparcie resortu skarbu przy opracowaniu strategicznych ram ich pracy.

Uwaga rolnicy!

Zwrot podatku VAT

Przypominamy, że każdy rolnik, który chce odzyskać część pieniędzy wydanych na zakup oleju napędowego używanego do produkcji rolnej, powinien zbierać faktury VAT za jego zakup. Najbliższy termin składania wniosków o zwrot podatku akcyzowego: 1 marca 2010 r. – 31 marca 2010 r. Odpowiedni wniosek należy złożyć do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, w zależności od miejsca położenia gruntów rolnych wraz z fakturami VAT (lub ich kopiami) stanowiącymi dowód zakupu oleju napędowego w okresie od 1 września 2009 r. do 28 lutego 2010 r. Limit zwrotu podatku w 2010 r. wynosić będzie: **73,10 zł x ilość ha użytków rolnych**. Pieniądze wypłacane będą w terminie 4 maja – 31 maja 2010 r. gotówką w kasie urzędu gminy lub miasta albo przelewem na rachunek bankowy podany we wniosku.

Zródło: MRiRW

Prezes KRIR w Brukseli

Wiktor Szmulewicz, prezes Krajowej Rady Izb Rolniczych, 3 marca br. uczestniczył w Brukseli w bilateralnym spotkaniu z Pieterem Vanthemsche, przewodniczącym belgijskiej organizacji rolniczej Boerenbond.

Jego celem było przede wszystkim zacieśnienie współpracy pomiędzy obu organizacjami na forum Komitetu Copa, a także wymiana opinii na temat kształtu Wspólnej Polityki Rolnej po 2013 roku. W tym zakresie szczegółowo debatowano na temat koniecznych instrumentów rynkowych przyszłej WPR, płatności bezpośrednich oraz możliwości wzmacnienia pozycji rolników w łańcuchu żywieniowym UE. Spotkanie było również okazją do szczegółowego przedstawienia zakresu funkcjonowania oraz dzia-

łalności KRIR i Boerenbond w swoich krajach oraz przybliżenia sytuacji w polskim i belgijskim sektorze rolnym.

**Adam Stępień
Biuro KRIR**

Czasopismo Krajowej Rady Izb Rolniczych
Ukazuje się raz w miesiącu.

Wydawane i redagowane na zlecenie Krajowej Rady Izb Rolniczych przez zespół „Poradnika Rolniczego”.

Kolportaż – czasopismo dostępne razem z tygodniem „Poradnik Rolniczy”

Krajowa Rada Izb Rolniczych
ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa
Tel.: (022) 623 21 65, fax (022) 623 11 55; www.krir.pl

Red. Nacz. Wojciech Petera, tel.: 0606 396 747
e-mail: wojciech.petera@wp.pl
polskawies@poradnik.net.pl

Polska Wieś

Wypowiedź wiceministra rolnictwa

Polska wieś musi się przekształcać

Polska wieś jest prawdziwą ostoją tradycji i kultury, ale żeby przetrwać, musi się przekształcać, dostosować do nowej rzeczywistości społeczno-gospodarczej. Niewykle ważne jest, aby w dobie wszechobecnej globalizacji zachowała jednocześnie wszystko to, co stanowi folklor i koloryt polskiej wsi.

O kilku lat w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi podejmowane są działania zmierzające do zachowania tradycyjnej tożsamości obszarów wiejskich, przy jednoczesnej próbie dostosowania ich do nowej rzeczywistości. Ministerstwo współpracuje także przy rozwiązaniach systemowych dotyczących zachowania różnorodności polskiej wsi z innymi resortami, m.in. Ministerstwem Rozwoju Regionalnego, Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwem Sportu i Turystyki, także z Instytutem Rozwoju Wsi i Rolnictwa Polskiej Akademii Nauk oraz z wieloma ośrodkami akademickimi.

Działania Unii Europejskiej wspierają od lat w swoich programach politykę zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich, w tym także infrastruktury technicznej i społecznej. Prowadzona przez UE polityka w tym zakresie dąży przede wszystkim do poprawy jakości życia na obszarach wiejskich i odnosi się do pełnego spektrum potrzeb człowieka raz jego problemów związanych z zamieszkiem na wsi. Polega na kształtowaniu i dostosowywaniu warunków życia ludzi na obszarach wiejskich do wymagań współczesności przy uwzględnieniu konieczności wielokierunkowego i komplementarnego rozwoju wsi.

Samorządy gmin, w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007–2013, są bezpośrednimi beneficjentami dwóch działań osi III „Odnowa i rozwój”. Działania te zawierają instrumenty wsparcia, mające na celu poprawę jakości życia na wsi. Dotyczą rozwoju infrastruktury technicznej i społecznej, odnowy wsi, ochrony i poprawy stanu dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego oraz realizacji projektów wynikających z lokalnych strategii rozwoju.

W ocenie samorządów gminnych i wojewódzkich, realizacja przyjętych wniosków w wyżej wymienionym zakresie pozwoli na istotną zmianę oblicza polskiej wsi. W wyniku realizacji tych działań nastąpi aktywizacja społeczności wiejskiej wokół wspólnie określonych potrzeb inwestycyjnych. Znaczenie tych działań już w chwili obecnej jest dla rozwoju obszarów wiejskich bardzo istotne i będzie rosło w miarę wzrostu zamożności rolników i pozostałych mieszkańców wsi. Dzięki realizowanym projektom infrastrukturalnym wieś staje się coraz bardziej atrakcyjnym miejscem zamieszkania. Według danych statystycznych, od kilku już lat liczba osób osiedlających się na wsi systematycznie rośnie i przewyższa liczbę osób migrujących ze wsi.

Istotnym uzupełnieniem działań podejmowanych w PROW 2007–2013 są programy operacyjne realizowane w ramach polityki spójności. Zgodnie z celem horyzontalnym nr 6 Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia „Wyrównywanie szans rozwojowych i wspomaganie zmian strukturalnych na obszarach wiejskich”, wsparcie rozwoju obszarów wiejskich w ramach polityki spójności na lata 2007–2013 realizowane jest poprzez programy operacyjne krajobrazowe i regionalne.

Dzięki wsparciu obszarów wiejskich w ramach polityki spójności polska wieś i małe miasta stają się atrakcjami miejscami do zamieszkania i prowadzenia działalności gospodarczej dzięki inwestycjom w lokalną infrastrukturę, poprawie regionalnych połączeń komunikacyjnych, upowszechnianiu dostępu do Internetu, rozwoju przedsiębiorczości oraz inwestycjom z zakresu edukacji, ochrony zdrowia i środowiska naturalnego, turystyki, sportu kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Działania zapewniające rozwój obszarów wiejskich, a przede wszystkim rozwój infrastruktury społecznej i technicznej wsi, podniesienie poziomu opieki zdrowotnej, rozwój oświaty i nauki, podejmowane są w ramach 16 Regionalnych Programów Operacyjnych, Programu Operacyjnego dla Rozwoju Polski Wschodniej, Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki oraz Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka. Niewątpliwie na rozwój obszarów wiejskich mają wpływ także działania realizowane na szczeblu krajowym Programu Operacyjnego „Infrastruktura i Środowisko”.

**Artur Ławniczak
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Rolnictwa i Rozwoju Wsi**

Samorząd rolniczy pyta

Resort rolnictwa odpowiada

Wobecnym stanie prawnym kwestię przekazywania zobowiązań podjętych w ramach działania „Wspieranie gospodarstw niskotowarowych” należy rozpatrywać w oparciu o zasadę mówiącą, iż prawa i obowiązki nabycie w drodze decyzji administracyjnej są niezbywalne. Wynika to z faktu, iż prawo do ubiegania się o przyznanie płatności na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczególnych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na wspieranie gospodarstw niskotowarowych objętej Planem Rozwoju Obszarów Wiejskich (Dz. U. Nr 286, poz. 2870, z późn. zm.) jest

prawem o charakterze osobistym i należy uznać, że jako takie nie jest zbywalne i nie podlega dziedziczeniu, nie ma także charakteru cywilnoprawnego. Jedynie w sytuacji, w której przepisy prawa wskazują specjalne upoważnienie do przenoszenia zobowiązań wynikających z działania „Wspieranie gospodarstw niskotowarowych” możliwe jest przejmowanie praw nadanych poprzedniemu właścicielowi gospodarstwa.

Uwzględniając tego rodzaju sytuacje, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi podjęło działania mające na celu zmianę rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczególnych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na wspieranie gospodarstw niskotowarowych objętej Pla-

trybu udzielania pomocy finansowej na wspieranie gospodarstw niskotowarowych objętej planem rozwoju obszarów wiejskich. Wskutek prowadzonych prac możliwe będzie przeniesienie jednego ze spadkobierców praw i zobowiązań podjętych przez zmarłego beneficjenta.

Możliwość złożenia wniosku o wstępnie w prawie wynikającą z działania „Wspieranie gospodarstw niskotowarowych” związana będzie z sytuacjami, w których zdarzenie prawne miało miejsce przed wejściem, jak również po wejściu w życie przedmiotowej zmiany do rozporządzenia.

Publikacja dokumentu „Strategia UE 2020” zainicjowała w Brukseli i Strasburgu gorącą debatę na temat przyszłości polityki Unii Europejskiej. Jest to propozycja Komisji Europejskiej, mająca na celu nadanie kierunku strategii Wspólnoty i osiągnięcia wymiernych celów w pięciu dziedzinach: zatrudnieniu, badaniach i innowacji, zmianach klimatu i energii, edukacji oraz walki z ubóstwem. Pomimo pominięcia w dokumencie bezpośrednio kwestii przyszłości Wspólnej Polityki Rolnej, równolegle toczy się również dyskusja na temat perspektywy rolnictwa w Unii.

Widziane z Brukseli

Zamierzenia co do przyszłości europejskiego rolnictwa są sprzeczne z propozycją „Strategii na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” Komisji. Jeżeli zmiany we Wspólnej Polityce Rolnej mają ograniczać się do zmniejszenia finansowania, to skutki tego działania będą odwrotne do założeń zawartych w dokumencie. Mniej pieniędzy na WPR oznacza w niedalekiej przyszłości przekształcenie obecnego modelu rolnictwa rodzinnego w rolnictwo przemysłowe. Wynikiem takiego procesu będzie pozbawienie pracy ogromnej liczby osób, podczas gdy jednym z priorytetów „Strategii” jest walka z ubóstwem i bezrobociem. Gospodarstwa wielkoobszarowe będą miały także negatywny wpływ na środowisko naturalne. Dziś europejski model rolnictwa w sposób szczególny chroni klimat, bioróżnorodność, krajobraz oraz walory społeczno-kulturowe obszarów wiejskich. Natomiast przemysłowa skala produkcji żywności wpłynie na znaczne zwiększenie emisji CO₂ i degradację ekosystemów.

Podczas posiedzenia Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi dyskutowano również o dokumencie **Georga Lyona** poruszającego m.in. problem finansowania WPR po roku 2013. Kwestia ta budzi wiele kontrowersji wśród polityków poszczególnych krajów członkowskich. Nie ma wątpliwości co do potrzeby stworzenia nowego systemu, opartego na obiektywnych i sprawiedliwych kryteriach. Wyrównanie dopłat w poszczególnych państwach wydaje się niezbędne do osiągnięcia tego celu. Jednakże argument, że koszty produkcji i utrzymania ziemi w dobrej kulturze różnią się znacznie pomiędzy państwami, jest nieuzasadniony. Ceny transportu towarów, maszyn rolniczych, nawozów

czy koszty pracy osiągają podobny pułap w wielu krajach. Aby warunki konkurowania na jednolitym rynku były jednakowe, poziom podstawowych dopłat bezpośrednich musi być jednolity lub porównywalny w całej Unii. Czas, żeby zasady obowiązujące w innych dziedzinach gospodarki zaczęły obowiązywać także w rolnictwie. Należy też pamiętać, iż nowe kraje członkowskie potrzebują znacznych środków na wsparcie modernizacji rolnictwa, jego restrukturyzację i doganianie krajów starej Piętnastki.

Dużym wyzwaniem dla władz jest przybliżenie społeczeństwu ideologii stojącej za Wspólną Polityką Rolną tak, aby każdy obywatel wiedział, dlaczego jego pieniądze przeznaczane są na ten właśnie cel. Jedną z prób legitymizacji WPR jest mówienie o wynagradzaniu rolników za dostarczanie dóbr publicznych, do których należą poza produktami spożywczymi także walory estetyczno-kulturowe, takie jak konserwacja krajobrazu, dbałość o ekosystemy czy zapewnianie miejsc rekreacji i wypoczynku na łonie natury. Jest to niewątpliwie skuteczna metoda uzasadniania konieczności przekazywania środków w ramach realizacji Wspólnej Polityki Rolnej w UE.

W to przesłanie doskonale wpisuję się życzenia, które składamy sobie z okazji Świąt Wielkiej Nocy. Zdrowe, pogodne Święta kojarzą się wszystkim ze zdrową żywnością i pięknym, wiosennym krajobrazem. Żeby tak było zawsze, musimy dbać o naszą wieś, a każdy z nas powinien mieć świadomość, że nie można dopuścić do zaprzestania wspierania tej ważnej gałęzi gospodarki. Smaczego i zdrowego jajka życzy

**Jarosław Kalinowski
Poseł do PE**

Stanowisko KRIR

W sprawie szczególnych środków wspierania na rynku mleczarskim

Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych przedstawił ministrowi rolnictwa i rozwoju wsi **Marcowi Sawickiemu** w ramach konsultacji społecznych opinię do projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie realizacji przez Agencję Rynku Rolnego zadań związanych z ustanowieniem szczególnych środków wspierania rynku na rynku mleczarskim. W związku z kontrowersjami, jakie wzbudziły wśród producentów mleka dotychczasowe propozycje resortu rolnictwa, zaapelowało o objęcie wszystkich zainteresowanych rolników doraźną pomocą finansową, pomimo że w znaczący sposób wpłynie rozwiązywanie takie na wielkość jednorazowego wsparcia.

Po przeanalizowaniu opinii zgłoszonych przez wojewódzkie izby rolnicze, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w

nicze, a także mając na uwadze negatywny oddźwięk w środowisku rolniczym, zarówno wstępnych propozycji rozdzielenia wsparcia konsultowanych przez resort rolnictwa w styczniu br., jak również obecnie omawianego projektu rozporządzenia wykonawczego, Zarząd KRIR wniosł o podział dostępnych na wsparcie środków na ryczałtowo obliczoną wielkość pomocy wzrastającą wraz z posiadaną przez producentów rolnych kwotą mleczną zgodnie z zasugerowanymi poniżej przedziałami:

- 0–20 t;
- 20–50 t;
- 50–100 t;
- 100–200 t;
- 200–powyżej 1000 t.

Jednocześnie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w

poprzednim wystąpieniu w tej sprawie, Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych zasugerował usunięcie w ostatecznym kształcie przepisów rozporządzenia ograniczania wiekowego do 40 roku życia determinującego możliwość skorzystania z omawianej formy pomocy. Ponadto, w opinii samorządu rolniczego godną rozważenia ideą korespondującą z koniecznością wsparcia rolników kontynuujących produkcję mleka, co nie musi być zawsze zgodne z posiadanym kwotą mleczną, jest złożenie wraz z wnioskiem o pomoc oświadczenie, zgodnie z którym producent potwierdzałby za odpowiedzialnością karną prowadzenie produkcji mleka na dzień składania wniosku do Agencji Rynku Rolnego.

Z kazań księdza Jarka

„Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”

Tymi słowami rozpoczęliśmy kolejny Wielki Post w naszym życiu, kiedy to kapłan posypał nasze głowy popiołem i zostaliśmy wezwani do pokuty i nawrócenia. Chcąc radować się Niedzielą Zmartwychwstania Pańskiego, musimy najpierw przeżyć nasz czas nawrócenia.

„Całe życie musisz się nawracać. Wciąż musisz się nawracać. Od wszystkiego, co w tobie złe. Od twojej pazerności, chciwości, interesowności. Od twojego lenistwa, bałaganiarstwa, tracenia czasu, od wygodnicawa. Więc musisz się nawracać, bo w tobie to jest”.

/M. Maliński/

Nie lękajmy się, nie bądźmy smutni i przygnębieni, podążajmy drogami naszego powołania bez względu po jakiej drodze naszego życia idziemy. Wpatrujmy się w krzyż, czerpmy z niego naukę, aby właściwie zrozumieć i przyjąć nadzieję zmartwychwstania. Zmartwychwstały Chrystus chce wejść w nasze życie, chce również naszego pustego grobu.

Usłyszałem kiedyś najprawdopodobniej najkrótsze kazanie wielkanocne:

„Chrystus prawdziwie zmartwychwstał, tylko że i my tak w to nie wierzymy, dlatego nie zmartwychwstaniemy”.

Jakże często pobudza ono do refleksji, szczególnie kiedy spoglądamy na różne przejawy naszego życia, na nasze postępowanie, na naszą wrogość wobec drugiego człowieka, trudno nie mieć wrażenia nie wiary w zmartwychwstanie.

A jeśli wierzymy w Jego Zmartwychwstanie, to dlaczego żyjemy jakbyśmy nie wierzyli?

Ks. Jarosław Leśniak

Pomoc mniejszym przedsiębiorstwom rolnym

Samorząd rolniczy wnioskuje do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi o zmianę rozporządzenia z dnia 17 października 2007 r. w sprawie szczególnych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Zwiększenie wartości dodanej podstawowej produkcji rolnej i leśnej” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 poprzez zmniejszenie minimalnej wysokości pomocy przyznawanej na realizację jednej operacji z obecnie obowiązującej wartości 100 tys. złotych na 50 tys. złotych.

Zdaniem zarządu Krajowej Rady Izb Rolniczych, zmiana ta pozytywnie wpłynie na możliwości skorzystania ze środków wsparcia dostępnych w ramach tego działania przez mniejsze przedsiębiorstwa rolne, a przede wszystkim grupy producentów rolnych, które posiadając już odpowiednią infrastrukturę magazynową zainteresowane są doposażeniem w aparaturę kontroli laboratoryjnej produktów rolnych, o których mowa w §5 ust. 1 pkt 1 lit. a.

Jak informują izby rolnicze, koszt bowiem instalacji urządzeń

laboratoryjnych wynosi przeciętnie ok. 100 tys. złotych, co przy 50-procentowym poziomie refundacji kosztów kwalifikowanych w przypadku grup producentów rolnych i wstępnie uznanych grup producentów owoców i warzyw skutecznie ogranicza możliwości skorzystania przez takie podmioty z pomocy przewidzianej w ramach działania „Zwiększenie wartości dodanej podstawowej produkcji rolnej i leśnej”.

WOP

Święta Wielkiej Nocy, poranek Zmartwychwstania Pańskiego w sercach ludzi wierzących budzi wielką radość, budzi nadzieję na coś lepszego. Wpatrzeni w pusty grób, idąc wraz z uczniami do Emaus nasze serca pałają nadzieję na nasze zmartwychwstanie.

Powinniśmy pamiętać, że każdy z nas przez sam fakt, iż żyje na tym świecie, jest zobowiązany do realizacji swojego życiowego powołania. Poprzez tajemnicze drogi wydarzeń zwykłych i tych trudnych do ogarnięcia sercem i umysłem, Bóg powołuje nas do życia według swojego planu. Przeżywając kolejny czas postu zmierzającego do tajemnicy zmartwychwstania trwamy i realizujemy nasze powołanie, kroczyliśmy jakby między dwoma biegunami, między którymi realizuje się całe życie chrześcijańskie. Pytania, które człowiek słyszy w swoim sumieniu i odpowiedzi, których musi udzielić; wezwania, które niesie ze sobą życie i konieczność wyboru drogi, którą się pojedzie.

Kosztowna elektryczność dla wsi

Na wniosek wojewódzkich izb rolniczych Krajowa Rada Izb Rolniczych apeluje do wicepremiera i ministra gospodarki **Waldemara Pawlaka** o powstrzymanie dalszych podwyżek energii elektrycznej. Obecnie bowiem, jak podkreślają izbowi działacze, jej koszty stanowią często niewspółmierny do przychodów rodzin rolniczych wydatek ponoszony w związku z prowadzoną produkcją rolną. Szczególnie, że począwszy od 2007 r. systematycznie spada dochodowość w rolnictwie, a wzrasta koszt zakupu środków niezbędnych do prowadzenia działalności rolnej.

WOP

Uczta dla smakoszy

W Gminnym Ośrodku Kultury w Dobrem Kujawskim 19 marca rozstrzygnięto trzecią już edycję konkursu produktów tradycyjnych „od zakwasu do żurku kujawskiego” przygotowanych przez koła gospodyń wiejskich powiatu radziejowskiego.

Komisja konkursowa dokonała oceny 60 produktów przygotowanych na piątkowy konkurs. W grupie produktów pochodzenia zwierzęcego bezkonkurencyjna okazała się szynka z komina przygotowana przez **Czesławę Borcelowską** z Koła Gospodyń Wiejskich Konary, drugie miejsce przypadło **Arletcie Gralak** z KGW Szczeblutowo za kaczkę,

trzecią nagrodę otrzymała **Lucyna Zacharek** KGW Bronisław za pasztet z gęsi, zaś wyróżnienie otrzymała **Małgorzata Ulewicz** z Borka za słynny gzik.

Natomiast drugiej kategorii bezsprzecznie najlepszym produktem okazał się chleb wiejski **Bogumiły Niespołockiej** z KGW Bodzanowo, drugą

Mirosław Kowalski

Z prac Sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi 17 marca rozpatryła „Informację o funkcjonowaniu Redakcji Audycji Rolnych Programu 1 TVP S.A. wraz z przedstawieniem oferty programowej kierowanej do rolników i mieszkańców wsi”. Informację przedstawił dyrektor Programu 1 TVP S.A. – Wojciech Holik.

W ofercie Redakcji Audycji Rolnych znajdują się audycje publicystyczne, informacyjne, edukacyjne, poradnikowe i reportażowe. Trudna sytuacja ekonomiczna TVP S.A., spowodowana drastycznym spadkiem wpłat z abonentów, wymusza działania restrukturyzacyjne we wszystkich antenach i redakcjach. Od stycznia 2010 r. z powodów ekonomicznych wstrzymano produkcję nowych odcinków 5 cykli o charakterze edukacyjno-publicystycznym, do emisji kierowane są odcinki archiwalne. W marcu nastąpiła zmiana ramówki – Redakcja Rolna ograniczyła ilość programów oraz tygodniowy czas nadawania audycji rolnych do 2 godz. 35 min, rozbudowując równocześnie „Agrobiznes” do 20 minut.

Komisja rozpatryła „Informację o możliwości zagospodarowania poprzez spalenie jako agrobiomasy zbóż niespełniających parametrów jakościowych pod względem konsumpcyjnym i paszowym”.

Informację przedstawiali zastępca dyrektora Departamentu Energetyki Ministerstwa Gospodarki – Marek Kucharski oraz dyrek-

tor Departamentu Przedsiębiorstw Energetycznych Urzędu Regulacji Energetyki – Zdzisław Muras.

Alternatywnym sposobem zagospodarowania zbóż, niespełniających wymogów jakościowych w zakupie interwencyjnym, jest ich przeznaczenie na cele energetyczne. W związku z rozwojem energetyki rozproszonej, wykorzystującej lokalnie dostępne surowce, istnieje konieczność zagospodarowania biomasy w postaci ziaren zbóż (ze względu technologicznych udziału zbóż w biomasie może osiągnąć max 10%).

Ministerstwo Gospodarki przygotowało zmianę odpowiednich przepisów, polegającą na rozszerzeniu definicji biomasy. Rozporządzenie weszło w życie 8 marca br.

Komisja rozpatryła też „Informację o sytuacji na rynku zbóż z uwzględnieniem działań Agencji Rezerw Materiałowych.”

Informację przedstawili: podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi – Artur Ławniczak oraz prezes Agencji Rezerw Materiałowych – Jacek Bąkowski.

Rozwój sytuacji na krajowym rynku zbóż kształtuje się pod wpływem tendencji panujących na rynku światowym i wspólnotowym. W bie-

żący rok gospodarczy świat wszedł z zapasami zbóż na poziomie 362 mln ton, UE – 37,3 mln ton. Ceny zbóż spadły z uwagi na dużą podaż na rynku i ograniczony popyt. Silna konkurencja na światowym rynku ograniczać będzie poziom eksportu. Od sezonu 2009/2010 zakupami interwencyjnymi objęte są: pszenica zwyczajna, jęczmień, sorgo oraz kukurydza i pszenica durum. W okresie od lipca do końca grudnia 2009 r. Polska była eksporterem netto zbóż.

Nową formą wsparcia rynku zbóż jest Fundusz Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych administrowany przez ARR.

Polska postulowała zmodyfikowanie zasad udzielania wsparcia eksportu zbóż z wolnego rynku, tak aby w połączeniu z systemem interwencji na rynku wewnętrznym umożliwiły m.in. realizację celu, jakim jest stabilizacja rynku.

Agencja Rezerw Materiałowych realizuje m.in. zadania związane z gospodarowaniem rezerwami państwowymi produktów rolnych, produktów i półproduktów żywnościowych. Rezerwy tworzą się w oparciu o zatwierdzone przez ministra ds. gospodarki, plany rzeczowe i finansowe. Towary stanowiące rezerwy żywnościowe przechowywane są na zasadach rotacji ciągłej. ARM realizuje sprzedaż pszenicy konsumpcyjnej w systemie giełdowym, po cenach rynkowych. Ilość sprzedanej przez Agencję pszenicy w ciągu 2 miesięcy stanowi ok. 1% zapotrzebowania miesięcznego, więc nie ma wpływu na sytuację na rynku zbóż ani poziom cen.

Trybunał Konstytucyjny orzekł

Musi być zgoda rolnika

25 lutego i 18 marca br.

Trybunał Konstytucyjny rozpoznawał wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczący zasad obrotu gruntami rolnymi. W wyroku z 18 marca Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 29 ust. 5 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa jest niezgodny z art. 2, art. 21 ust. 1 oraz art. 64 w związku z art. 31 ust. 3 konstytucji. Tym samym Trybunał Konstytucyjny podzielił stanowisko, że ustawowe prawo odkupu na rzecz Skarbu Państwa gruntów rolnych sprzedanych uprzednio przez Agencję Nieruchomości Rolnych, z wyjątkiem nieruchomości położonych w granicach specjalnych stref ekonomicznych, stanowi nieproporcjonalną ingerencję w konstytucyjnie chronione prawo własności (art. 21 ust. 1 i art. 64 konstytucji).

Prawo odkupu przysługuje ANR wobec każdego właściciela nieruchomości rolnej w okresie 5 lat od dnia sprzedaży ziemi z zasobu Agencji. Strony obrotu cywilnoprawnego, w tym ANR, nie mogą umownie znieść ani zmodyfikować. Ponadto wykonywanie prawa odkupu nie zostało uzależnione od spełnienia jakichkolwiek przesłanek, które ANR musi spełnić, by skorzystać z przyznanej jej uprawnienia. W ustawie brak jest również stosownej regulacji rozliczeń między ANR a nabywcą ziemi pozabionym własności. Prawo odkupu przyznane Agencji Nieruchomości Rolnych zostało zatem ukształtowane w sposób naruszający prawo do swobodnego zachowania własności przez właściciela, dopóki jest to zgodne z jego wolą.

Adam Stępień
Biuro KRIR

BEZPŁATNE TYTUŁY ROLNICZE

Rolnicy z Podkarpacia za pośrednictwem samorządu rolniczego postulują do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi o utrzymanie dotychczasowej formy wsparcia do zakładania plantacji trwałych.

Program dopłat do plantacji trwałych zaczął uzyskiwać na Podkarpaciu coraz więcej chętnych. Powierzchnia założonych

Rolnicze postulaty z Podkarpacia

w 2009 roku upraw była już dwukrotnie wyższa niż w roku 2008. W warunkach województwa podkarpackiego program ten dawał rolnikom możliwość pozyskania dochodów, szczególnie w sytuacji, gdy z

różnych względów zmuszeni byli do przedstawienia swoich gospodarstw na inną produkcję. Ponadto dawał on możliwość zagospodarowania takich gruntów rolnych, na których z uwagi na trudne warunki gospodarowania niemożliwa jest inna produkcja rolna – mówi Stanisław Bartman, prezes Podkarpackiej Izby Rolniczej.

Dodatkowym argumentem, jak podkreślają działacze samorządu rolniczego z Podkarpacia, jest również fakt, że dzięki realizowanym na terenie województwa inwestycjom energetycznym zwiększy się zdecydowanie zapotrzebowanie na biomasę z roślin energetycznych, co będzie stanowiło dodatkową motywację do zakładania plantacji trwałych roślin energetycznych.

WOP

murator PROJEKTY

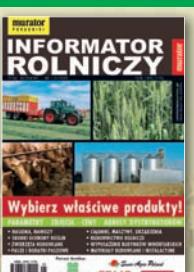

Murator PROJEKTY

Katalog budynków inwentarskich, gospodarczych i usługowych – półrocznik zawierający prezentacje projektów obóz, chlewni, tuczarni i stajni oraz budynków gospodarczych, magazynowych i usługowych (domy weselne, sklepy, warsztaty samochodowe).

Porady i informacje dotyczące projektów: tel. 022 59 05 580, e-mail: projekty@murator.com.pl Pełna oferta projektów na: www.projekty.murator.pl

INFORMATOR ROLNICZY - murator

INFORMATOR ROLNICZY - murator

– rocznik zawierający prezentacje ofert producentów i dystrybutorów z zakresu branży rolniczej, uporządkowane w działach: produkcja roślinna, produkcja zwierzęca, technika rolnicza, a także budownictwo rolnicze oraz materiały budowlane i instalacyjne.

rolnictwoonline.pl baza danych dla rolników

Zamawianie publikacji: tel. 022 59 05 555, fax 022 59 05 444 e-mail: klienci@murator.com.pl

KOLEKTORY SŁONECZNE

KOTŁOWNIE, KOMPLETNE SYSTEMY GRZEWCZE

SPRZEDAŻ, MONTAŻ, DORADZTWO

POMAGAMY UZYSKAĆ DOFINANSOWANIE

WWW.KOLEKTORY.LODZ.PL

TEL. 601 31 00 14

W związku z informacjami medialnymi dotyczącymi zakazu od 2013 r. uboju zwierząt w gospodarstwie na użytku własny, uprzejmie informujemy, co następuje. W Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie prowadzi się żadnych prac legislacyjnych mających na celu wprowadzenie zakazu uboju zwierząt na użytku własny w gospodarstwie.

Zagadnienia związane z ubojem zwierząt na terenie gospodarstw w celu pozyskiwania mięsa przeznaczonego na użytku własny są obecnie uregulowane w przepisach:

- ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.),
 - rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 lipca 2007 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytku własny (Dz.U. Nr 132, poz. 919) oraz
 - ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.).
- Zgodnie z ww. przepisami na terenie gospodarstwa w celu pozyskania mięsa na użytku własny możliwy jest ubój utrzymywanych w tym gospodarstwie:
- cieląt do szóstego miesiąca życia,
 - świń,
 - owiec, kóz, drobiu, oraz
 - zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, w tym zajęczaków.

Ponadto, w określonych przypadkach możliwy jest ubój pewnych gatunków zwierząt, tj. drobiu i zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, w gospodarstwach w celu wprowadzenia pozyskanego mięsa na rynek. Wymagania dotyczące takiego uboju uregulowane są w przepisach rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.Urz. WE L 139 z 30.04.2004 r., str. 55; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14).

Niezrozumienie kwestii

możliwości uboju zwierząt na użytku własny w gospodarstwie może wynikać z zawartości przepisów lub niedostatecznie rzetelnego przekazywania informacji przez media publiczne o przepisach rozporządzenia Rady (WE) Nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania (Dz.U. L 303 z 18.11.2009 r., str. 1), które zastąpią obecnie obowiązujące przepisy dotyczące ochrony zwierząt w zakresie kwestii związanych z uśmiercaniem zwierząt.

Należy podkreślić, że przepisy ww. rozporządzenia zaczną obowiązywać z dniem 1 stycznia 2013 r. i w żaden sposób nie zakazują przeprowadzenia uboju zwierząt w gospodarstwach, ani też nie wprowadzają w tym zakresie innych przepisów niż te, które obowiązują obecnie i wynikają z przepisów ustawy o ochronie zwierząt.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Nr 1099/2009 możliwy będzie również ubój z przeznaczeniem na własną konsumpcję zwierząt innych niż drób, królików i zajęce, świnie, owce i kozy, pod warunkiem spełnienia dodatkowych wymogów określonych w art. 15 ust. 3 (niedozwolone metody krępowania zwierząt) oraz niektórych wymagań określonych w załączniku III do rozporządzenia. Przepisy te będą miały zastosowanie podczas uśmiercania bydła oraz zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka (jelenie, danieli) w celu pozyskania mięsa, w tym podczas uśmiercania ptaków bezgrzebieniowych (strusie).

Niezależnie od powyższego, uprzejmie informujemy, że w resorcie prowadzone są prace legislacyjne mające na celu wprowadzenie zmian do obecnie obowiązujących przepisów dotyczących uboju zwierząt w gospodarstwie. Opracowano projekt zmieniający ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego oraz projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytku własny zmieniającego rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 lipca 2007 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytku własny nie podlegają żadnym regulacjom ani w prawie krajowym, ani wspólnotowym.

Niezależnie od powyższego, uprzejmie informujemy, że Rzeczpospolita Polska jako pierwszy kraj w Unii Europejskiej wykorzystała możliwość przyjęcia z zastosowaniem odpowiedniej procedury, krajobrazowych środków dostosowujących wymogi

zakresie, uznano za konieczne określenie na poziomie krajowym wymagań dla takich przedsiębiorstw, które stanowią dostosowanie niektórych wymagań strukturalnych wskazanych w przepisach wspólnotowych. Ze względu na specyfikę organizacji produkcji, w takich zakładach możliwe jest bez szkody dla konieczności zapewnienia bezpieczeństwa produkowanej żywności przyjęcie innych, niż wymaganych przepisami wspólnotowymi rozwiązań dotyczących konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia. Przyjęcie takich rozwiązań, w wielu przypadkach wymagających mniejszego nakładu finansowego, dotyczących struktury zakładu, powinno przyczynić się do wyrównania konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw w

Resort rolnictwa wyjaśnia

Ubój na użytku własny

zmiany mają na celu wprowadzenie ułatwień w pozyskiwaniu mięsa na użytku własny przez rolnika, a nie wprowadzenie zakazu uboju zwierząt w gospodarstwie.

W projekcie ustawy

o zmianie ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego, który jest obecnie przedmiotem prac Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, przewidziano przepisy umożliwiające dopuszczenie w celu pozyskiwania mięsa na użytku własny uboju zwierząt w gospodarstwie innym niż te, w którym zwierzęta były utrzymywane. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa tylko utrzymywanych w tym gospodarstwie zwierząt. Projektowa zmiana umożliwia dokonanie uboju zwierzęcia, z którego mięso przeznaczone jest na użytku własny posiada zwierzęcia, w gospodarstwie, bez określania, czy jest to gospodarstwo, w którym utrzymywane jest to zwierzę, czy też inne.

W projekcie rozporządzenia zostały określone minimalne wymagania dla miejsc, w których może być dokonywany ubój zwierząt przeznaczonych na użytku własny posiada zwierzęcia, w przypadku gdy odbywa się on w gospodarstwie innym niż gospodarstwo posiada zwierzęcia.

W przypadku uboju zwierząt, w gospodarstwie innym niż gospodarstwo posiada zwierzęcia za zagospodarowanie materiału szczególnego ryzyka oraz powiadomianie o zamiarze dokonania uboju odpowiedzialny jest podmiot dokonujący usługowego uboju zwierząt, a nie posiada zwierzęcia ubijanego.

Kolejnym ułatwieniem

dla rolników w pozyskiwaniu mięsa na użytku własny, w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów, jest wprowadzenie zmian w zasadach przeprowadzania obowiązkowego badania mięsa świń i nutrii na obecność włośni. Przewiduje się, że próbka mięsa może być pobierana i dostarczana do badania przez posiada zwierzęcia w przypadku uboju zwierząt na terenie gospodarstwa, w którym zwierzę było utrzymywane lub przez podmiot prowadzący gospodarstwo w przypadku uboju zwierząt, w gospodarstwie innym niż gospodarstwo, w którym zwierzęta były utrzymywane. Dotychczas próbki do badań mogły być pobierane tylko przez urzędowego lekarza weterynarii. Za przyjęciem takiego rozwiązania przewidują wzgórza praktyczne, ponieważ pobranie próbki mięsa jest czynnością prostą i nie ma potrzeby, aby urzędowy lekarz weterynarii osobiście pobiera próbki, chyba że i tak przyjeździ do gospodarstwa w związku ze zgłoszeniem badania poubowejgo. Proponowane rozwiązanie jest korzystniejsze również dla posiada zwierzęcia ubijanego zwierzęcia lub podmiotu prowadzącego gospodarstwo, ponieważ nie musi on czekać na

ustanowione w załączniku III rozporządzenia (WE) nr 853/2004. Krajowe środki dostosowujące proponowane przez stronę polską mają zastosowanie do określonych zakładów o małej zdolności produkcyjnej i dotyczą wyłącznie konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia tego rodzaju zakładów.

W związku z powyższym,

w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi podjęto inicjatywę stworzenia podstaw prawnych umożliwiających podmiotom działającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadzenie w rzeźniach, zakładach rozbioru i przetwórstwa mięsa rozwiązań w zakresie konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia zakładów, które nie naruszają ogólnych wymagań rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.Urz. WE L 139 z 30.04.2004 r., str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319) oraz (WE) nr 853/2004, będą łatwiejsze lub mniej kosztowne do zrealizowania. Opracowano dwa projekty rozporządzeń, projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy produkcji wyrobów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej oraz projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie niektórych wymagań weterynaryjnych jakie powinny być spełnione przy produkcji wyrobów pochodzenia zwierzęcego w określonych zakładach o małej zdolności produkcyjnej.

W projektach rozporządzeń przyjęto, że z określonych dostosowań będą mogły korzystać zakłady, które nie przekraczają wskazanych limitów produkcyjnych oraz że mięso pochodzące z zakładów korzystających z dostosowań będzie mogło być wprowadzane tylko na rynek krajowy. Proponowane rozwiązania stanowią odpowiedź na oczekiwania małych przedsiębiorców, którzy prowadzą rodzinne zakłady produkcyjne wytwarzające określonego rodzaju, często o specyficznych cechach, produkty, na które istnieje zapotrzebowanie głównie na rynku lokalnym.

Przyjęcie na poziomie krajowym

wymagań alternatywnych do powszechnie obowiązujących we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej w odniesieniu do tego rodzaju zakładów, przy zachowaniu jednocześnie standardów gwarantujących bezpieczeństwo produkowanej żywności, wpisując się w strategię wspierania produkcji żywności na poziomie lokalnym oraz wprowadzania ułatwień dla przedsiębiorstw o ograniczonej zdolności produkcyjnej.

W celu ułatwienia funkcjonowania niewielkich zakładów, które nie prowadzą intensywnego uboju zwierząt lub prowadzą rozbior lub produkcję wyrobów mięsnych w ograniczonym

stosunku do dużych zakładów oraz stworzenia szansy wejścia na rynek nowym podmiotom, bez konieczności realizowania z ich stroną stanowiących nadmierne obciążenie inwestycji. Zapewnienie konkurencyjności małych i średnich zakładów ma szczególnie istotne znaczenie, biorąc pod uwagę fakt, że koszty inwestycji przekładają się w nich na znacznie mniejsze ilości przetwarzanych i sprzedawanych produktów, niż ma to miejsce w zakładach prowadzących intensywną produkcję.

Projekty rozporządzeń

Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi ze względu na przedmiot swojej regulacji, podległy obowiązkowi notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) wdrażającym dyrektywę 98/34/WE ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zgodnie z procedurą określona w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14). Oznacza to, że projekty ww. rozporządzeń przed podpisaniem przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi miały zostać przekazane do Komisji Europejskiej, która rozsyła projekty aktów prawnych do pozostałych państw członkowskich. Następnie państwa członkowskie dokonujące notyfikacji zobowiązane jest do przestrzegania terminu obowiązkowego wstrzymania procedury legislacyjnej. W tym okresie pozostałe państwa członkowskie oraz Komisja Europejska mają możliwość wypowiedzenia się na temat otrzymanego projektu. Procedura notyfikacyjna przedmiotowych rozporządzeń została zakończona.

Należy jednak podkreślić, że ww. rozporządzenia będą mogły wejść w życie po uchwaleniu procedowanej obecnie w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej ustawy o zmianie ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego.

Niemniej jednak, z chwilą wejścia w życie przepisów zawartych w ww. projektach zakłady będą mogły korzystać z wybranych lub wszystkich dostosowań jedynie przy założeniu, że wszystkie inne przepisy prawa wspólnotowego, w odniesieniu do których nie określono w prawie krajowym innych wymagań będą musiały być w tych przedsiębiorstwach spełnione.

Przedstawiając powyższe, uprzejmie informujemy, że prowadzone w resorcie rolnictwa zmiany przepisów obowiązującego prawa mają na celu wprowadzenie ułatwień dla podmiotów prowadzących ubój zwierząt w celu wprowadzania pozyskanego z nich mięsa na rynek, jak i dla rolników pozyskujących mięso na użytku własny, przy jednoczesnym zachowaniu bezpieczeństwa pozyskiwanej żywności.

Wielkopolski Rolnik Roku 2009

Wauli Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu 21 marca miało miejsce uroczyste rozstrzygnięcie konkursu „Wielkopolski Rolnik Roku 2009”, którego celem jest promocja najbardziej przedsiębiorczych rolników wielkopolskich, osiągających wyniki plasujące ich w europejskiej czołówce. To już dziewiąta edycja. Do tej pory udział w konkursie wzięło ponad 800 rolników z całej Wielkopolski. Trzeba mieć odwagę, aby poddać się surowemu oku komisji konkursowej, w której skład wchodzą przedstawiciele nauki, praktyki, doradztwa rolniczego i Wielkopolskiej Izby Rolniczej.

W konkursie mogą uczestniczyć wszyscy rolnicy z Wielkopolski – producenci: rolniczych surowców i żywności nieprzetworzonej oraz przetworzonej, warzyw, owoców i roślin ozdobnych, materiału hodowlanego i zarodowego, materiału siewnego i szkółkarskiego, wikliny, trzciny, roślin leczniczych i innych.

Ponadto osoby prowadzące działalność agroturystyczną, które spełniają warunki efektywnego gospodarowania, przy jak najmniejszej uciążliwości dla środowiska naturalnego.

Laureaci IX edycji konkursu „Wielkopolski Rolnik Roku 2009”

Zdzisław Brudł jest właścicielem gospodarstwa ogrodniczo-kwiaciarskiego w miejscowości Jaromierz w powiecie wolsztyńskim.

Powierzchnia uprawy kwiatów pod osłonami wzrasta każdego roku, ponieważ jest duże zapotrzebowanie mieszkańców tego regionu na kwiaty Zdzisława Brudły.

Sławomir Garstka gospodaruje na powierzchni 113 ha w miejscowości Sarbia w powiecie czarnkowskim. Gospodarstwo nastawione jest na chów trzody chlewej w pełnym cyklu oraz upraw roślinnych, przede wszystkim roślin zbożowych, stanowiących bazę paszową dla produkcji zwierzęcej. Średni stan macior w roku wynosi 110 szt. Odchów prosiąt od jednej macior jest bardzo wysoki i wynosi średnio 26 szt. Gospodarstwo zabezpiecza wysoki poziom dobrostanu zwierząt oraz spełnia wymogi ochrony środowiska.

Wojciech Kalinowski posiada gospodarstwo rolne w Kaźmierzu specjalizujące się w produkcji roślinnej (150 hektarów) oraz w usługach w zaopatrzeniu rolnictwa. Gospodarstwo posiada bardzo dobrze rozbudowaną infrastrukturę magazynową. Głównym kierunkiem jest uprawa roślin towarowych, takich jak: pszenica konsumpcyjna, rzepak ozimy, buraki cukrowe, jęczmień browarny oraz pszenica ozime. Dodatkowym kierunkiem w gospodarstwie jest prowadzona działalność usługowa, polegająca na skupie i sprzedaży nawozów, pasz, zbóż i nasion dla producentów rolnych.

Józef Lisiecki gospodaruje na obszarze 87 hektarów w miejscowości Wiktorowo w powiecie słupeckim. Gospodarstwo ukierunkowane jest na produkcję roślinną – pszenica, kukury-

dza, buraki cukrowe, rzepak, żyto, trawy i mieszanki zbożowe. Znaczna część upraw polowych stanowi źródło paszy dla produkcji zwierzęcej. Średnia ilość macior w roku wynosi 25 sztuk, a odchów od jednej sztuki to 20 prosiąt rocznie.

Dobrze również rozwija się hodowla bydła mlecznego, 30 krów dojnych o średniej wydajności około 9 tys. litrów mleka rocznie od jednej sztuki.

Narcyz Perz posiada gospodarstwo rolne o powierzchni 60 ha w miejscowości Topola Wielka w powiecie ostrowskim. Podstawowy kierunek gospodarowania to: hodowla zarodowa trzody chlewej oraz chów gęsi (22 tys. szt. w roku) i brojlerów (70 tys. szt. w roku). Hodowla zarodowa prowadzona jest w cyklu zamkniętym w oparciu o lochy rasy pbz.

O efektych prac hodowlanych świadczą liczne nagrody uzyskiwane w konkursach regionalnych i ogólnopolskich. Jest sekretarzem Wielkopolskiego Związku Hodowców Trzody Chlewej oraz Wiceprezesem Grupy Producentów Gęsi GAJOR.

Eugeniusz Podolski wraz z rodziną prowadzi gospodarstwo o powierzchni 80 ha w miejscowości Margonin w powiecie chodzieskim. Podstawowy kierunek produkcji to bydło mleczne. Stado krów dojnych liczy 52 sztuki o średniej wydajności mleka od jednej krowy w roku do 10140 litrów. Gospodarstwo otrzymało w 2000 roku certyfikat wydajności nadany przez Polską Federację Hodowców Bydła i Producentów Mleka.

Jan Zdunek prowadzi gospodarstwo ogrodnicze zrzeszone w Grupie Producentów Warzyw ZDUNEK w miejscowości Kowalew w powiecie pleszewskim. Powierzchnia uprawy pod szkłem wynosi 7,6 hektarów. Dominuje uprawa pomidorów szklarniowych. Grupa ZDUNEK stała się znanym dostawcą pomidorów na rynek krajowy i Unii Europejskiej. Gospodarstwo ZDUNEK zdobyło liczne nagrody i wyróżnienia, w tym złote medale na Krajowych Wystawach Ogrodniczych w latach 2001 i 2006.

Tadeusz Ziółkowski stoi na czele 2-osobowego Zarządu Ośrodka Hodowli Zarodowej „Garzyn” spółka z o.o. w Garzynie w powiecie leszczyńskim, gospodarującego na powierzchni 3266 hektarów. Siedzibą ośrodka jest okazały pałac, który w 1977 roku zdobył pierwszą nagrodę Ministra Kultury i Sztuki. W hodowli zarodowej trzody chlewej reprezentowane są 4 rasy: pbz (Polska Biała Zwisłoucha), wbp (Wielka Biała Polska) oraz duroc i pietrain. Stado macior liczy 783 sztuki, a średni odchów od 1 macior wynosi 21,5 prosięci. Gospodarstwo poszczycić się może także dwiema oborami wolnostanowiskowymi, należącymi do najnowocześniejszych w kraju. Są to obiekty, w których średnia wydajność mleka wynosi ponad 10 tys. litrów rocznie od jednej krowy. Ogółem w gospodarstwie stado krów mlecznych liczy 1100 szt.

Marta Ceglarek
WIR

Lepsza jakość wody

Komitety COPA – COGECA wspólnie z organizacją Eureau, reprezentującą unijnych dostawców wody pitnej i usługodawców oczyszczania wody szukają dogodnych rozwiązań, dzięki którym rolnicy będą mogli spełniać restrykcyjne kryteria dotyczące jakości wody.

- Pasy i strefy buforowe są to połacie ziemi, na których rolnictwo jest ograniczone. Unijne wymogi nakładają nowe obowiązki na pasy i strefy buforowe znajdujące się na ziemiach rolnych. W 2012 roku obowiązkowe będzie tworzenie pasów buforowych wzdłuż cieków wodnych w ramach zasady wzajemnej zgodności zawartej we Wspólnej Polityce Rolnej. Tworzenie stref buforowych jest rów-

nież elementem krajowych działań wymaganych przez nową dyrektywę 2009/128/WE w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów – informuje Amanda Cheesley z COPA – COGECA.

Wymagania te jak podkreśla Pekka Pesonen, sekretarz generalny Komitetów COPA – COGECA narzucają rolnikom dodatkowe koszty i obciążenia, co zagraża konkurencyjności unijnego rolnictwa.

Dlatego też Komitety COPA – COGECA popierają dobrowolność tych działań i pracują nad znalezieniem najlepszych i najmniej obciążających dla rolników rozwiązań.

WOP

Wapnowanie niepotrzebne

Wapnowanie gleb w województwie lubelskim nie jest priorytetem, ponieważ wniosek Lubelskiej Izby Rolniczej z prośbą o wsparcie finansowe na realizację zadania pod nazwą „Program rekultywacji gleb zakwaszonych poprzez nawożenie wapnem pochodzenia naturalnego” nie znalazł się w „Planie rzeczowo-finansowym dotacji Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Lublinie na rok 2010”.

Jak informuje bowiem Lucjan Orgański, wiceprezes zarządu WFOŚiGW w

Lublinie, z punktu widzenia celów służących ochronie środowiska i zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju zabieg wapnowania gleb nie jest procesem pozytywnym i z tego względu działania takie nie zostały umieszczone na liście przedsięwzięć priorytetowych Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Lublinie przewidzianych do dofinansowania w roku 2010.

WOP

Agroma na rynku New Connect

Agroma S.A., firma zajmująca się sprzedażą i produkcją urządzeń ogrodniczych, rolniczych i elektronarzędzi, zadebiutowała 22 marca br. na rynku New Connect.

W pierwszym dniu notowań kurs akcji Agromy wzrósł o 50 proc., do 3 groszy za akcję, przy obrotach wynoszących ponad 670 tys. zł. Są to drugie pod względem wysokości obroty w poniedziałkowej sesji na New Connect.

– Cieszymy się, że inwestorzy nam zaufali. Poprzez dynamiczny rozwój Agromy i aktywną komunikację z rynkiem, pokażemy, że warto być z nami – mówi Piotr Staszewski, prezes zarządu Agromy S.A.

W ramach oferty publicznej Agromy wprowadziła do obrotu 315 mln akcji serii B, stanowiących 50 proc. kapitału zakładowego spółki. Pozostałe 50 proc. kapitału (315 mln akcji serii A) pozostało

właściwości dotychczasowych głównych akcjonariuszy: Piotra i Elżbiety Staszewskich.

Agromy jest największą polską firmą handlowo-produkcyjną, działającą na rynku urządzeń do pielęgnacji ogrodu, części zamiennej oraz elektronarzędzi. W jej ofercie znajdują się m.in. traktorki, kosiarki spalinowe, kosy spalinowe, pilarki, kosiarki elektryczne i części zamienne do maszyn i urządzeń.

Produkty Agromy są dostępne w około 500 punktach sprzedaży (sklepy wielkopowierzchniowe, sieć dealerska, sprzedaż internetowa). W stałej ofercie firmy znajdują się kilkanaście tysięcy produktów oferowanych pod własną marką Agromy oraz światowych producentów (m.in. Sears/Craftsman, Ryobi/Homelite, Briggs and Stratton/Simplicity, Weibang, Kingxel, Stens, Barbieri).

Narzędzia mlecznej promocji

Zdaniem Komitetów Copa-Cogeca europejscy producenci mleka muszą respektować jedne z najwyższych na świecie norm, szczególnie w zakresie higieny i środowiska. Dzięki zaś wyróżnieniu swoich produktów na rynku, mogą one czerpać korzyści z tych norm.

– Produkty muszą być etykietowane w przerysisty sposób, aby konsumenti mogli dokonywać przy zakupie świadomych wyborów. Pozwala to producentom na korzystanie z dodanej wartości ekonomicznej ich produktów. Obecne normy europejskie w zakresie wprowadzania produktów do obrotu oraz legislacja utworzona w celu ochrony specjalności regionalnych przed imitacją produktów, okazały się odpowiednie i

muszą być utrzymane – mówi Pekka Pesonen, sekretarz generalny Komitetów Copa-Cogeca. – Europejskie działania w zakresie promocji produktów mlecznych na światowych i europejskich rynkach są również bardzo ważne. Europejski system dystrybucji mleka w szkołach jest skutecznym tradycyjnym narzędziem promocyjnym. Powinien być kontynuowany i wzmacniany w celu zwiększenia konsumpcji. Trzeba było rozszerzyć zakres programu, aby włączyć do niego więcej produktów, co pozwoli na zwiększenie liczby beneficjentów. Na przykład system ten mógłby obejmować mleko wykorzystywane w przygotowaniu codziennych posiłków w stołówkach szkolnych.

WOP

Turystyka i regionalne smakołyki

Swojskie kiełbasy, chleba ze smalcem, pieczeni szadkowskiej czy piwa łaskiego oraz wiele jeszcze innych regionalnych smakołyków można było spróbować podczas XVI Międzynarodowych Targów – Regiony Turystyczne „Na Styku Kultur” w dniach 26 – 28 lutego w Łodzi.

W tym roku w hali Expo swoje atrakcje turystyczne prezentowało 160 przedstawicieli branży turystycznej nie tylko z Polski, ale również z Czech, Białorusi, Litwy, Węgier, Ukrainy, Sri Lanki, Rosji, Gruzji, Izraela, Palestyny, Portugalii, Słowenii i Wielkiej Brytanii. W ramach ekspozycji targowej polską ofertę turystyczną przedstawiły instytucje samorządowe i lokalne z województw łódzkiego, kujawsko-pomorskiego, małopolskiego, mazowieckiego, podkarpackiego, podlaskiego, pomorskiego, śląskiego, świętokrzyskiego, warmińsko-mazurskiego,

wielkopolskiego oraz zachodniopomorskiego. Nie zabrakło też ciekawych ofert gospodarstw agroturystycznych. Właśnie z myślą o nich gospodarze „Na styku Kultur” (Międzynarodowe Targi Łódzkie) zorganizowali konferencję „Jak rozwijać turystykę w gminie i powiecie”.

Targom towarzyszył też wojewódzki etap konkursu „Polski Producent Żywności 2010”, którego celem jest przede wszystkim promowanie najlepszych polskich przedsiębiorstw produkujących żywność i potwierdzenie wysokiej jakości produktów wytwarzanych przez te przedsiębiorstwa.

WOP

Pisz Czytelnicy

Koło „Kraków i Okolice”

Wychodzący na przeciw zapotrzebowaniu terenu wokół aglomeracji krakowskiej Zarząd Galicyjskich Gospodarstw Gościnnych zlecił w 2007 roku założenie koła agroturystycznego zrzeszającego gospodarstwa agroturystyczne z terenu południa Małopolski.

Istniały bowiem pojedyncze gospodarstwa agroturystyczne przeważnie skategoryzowane przez Polską Federację Turystyki Wiejskiej, które w swoim terenie nie znalazły partnerów do utworzenia koła agroturystycznego, które powinno zrzeszać co najmniej pięć gospodarstw.

I tak w dniu 24 marca 2007 r. odbyło się zebranie założycielskie, gdzie wybrano władze koła i przyjęto nazwę. Obecnie koło liczy około 20 gospodarstw agroturystycznych, w większości leżących w województwie małopolskim i śląskim.

Biorąc pod uwagę trudności w przemieszczaniu się oraz parkowaniu na terenie Krakowa, jak również ceny noclegów w hotelach –

agroturystyka wokół Krakowa proponuje tańsze noclegi, niekiedy z dojazdem krótszym, mimo dłuższych odległości.

Przy okazji można zwiedzić nie tylko zabytki Krakowa, ale również jego okolic zażywając nieco świeżego powietrza.

Gospodarstwa te proponują również zapoznanie się z ludowo-artystycznym rękodziełem, wykonywanym nierzadko w tych gospodarstwach. Można nabyć świeże ekologiczne produkty – jaja, sery, mleko, owoce i warzywa – wyhodowane w tych i okolicznych współpracujących gospodarstwach rolnych.

Przyjęto, iż zebrania koła odbywać się będą zawsze w innym gospodarstwie agroturystycznym zrzeszonym w Kole „Kraków i Okolice”. Gospodarze zebrania prezentują swoją okolicę, zabytki, atrakcje turystyczne, a także swoje gospodarstwo, umiejętności lub profil gospodarstwa. Następuje wymiana poglądów, doświadczeń, spostrzeżeń, które można przenieść na własne podwórko bądź w przypadku zauważonych niedociągnięć wystrzegać się ich u siebie.

Ponadto prowadzone są szkolenia o różnej tematyce, w których biorą udział członkowie koła. Niektórzy z nich specjalizują się np.: w zielarstwie, ogrodach kwiatowych, stroikach, haftiarstwie, malowaniu na szkle czy decoupage.

Również w celu reklamy gospodarstw zrzeszonych w kole, członkowie biorą udział w targach, biesiadach czy imprezach agroturystycznych.

Koło ma ambicje zrzeszać najlepsze gospodarstwa agroturystyczne z regionu Małopolski, a jeżeli będzie taka potrzeba, nawet z sąsiednich województw.

Na stronie i internetowej Koła „Kraków i Okolice” – www.galicyjskie.pl – można zapoznać się ze specyfiką gospodarstw agroturystycznych zrzeszonych w kole oraz ich umiejscowienie w okolicach Krakowa.

Prezes Koła
Klemens Góral
601 302 360
Porąbka Uzrewska 360

40 LAT DOŚWIADCZENIA
W CAŁEJ EUROPIE

ZBIORNIKI ŻELBETOWE
DLA BIOGAZOWNI,
ZBIORNIKI DLA
OCZYSZCZALNI ŚCIEKÓW,
ZBIORNIKI I SIŁOSY
NA WSZELKIE MATERIAŁY
PŁYNNE I SYPKIE.

„Polska Wieś – dziedzictwo i przyszłość”

To nazwa konkursu organizowanego pod patronatem Polskiego Komitetu ds. UNESCO przez Fundację na rzecz Rozwoju Polskiego Rolnictwa we współpracy z Wydawnictwem Naukowym Scholar. Jego celem jest przede wszystkim promocja polskiego rolnictwa, problematyki związanej z obszarami wiejskimi, dziedzictwa kulturowego oraz wzbogacenie publicznej debaty na temat polskiej wsi. Termin nadsyłania prac mija 30 lipca 2010 roku.

Jak udało się nam dowiedzieć, w konkursie preferowane będą prace nowatorskie,

interdyscyplinarne, wykazujące oryginalność w zakresie podjętej problematyki lub metodologii badań, napisane w sposób atrakcyjny dla potencjalnych czytelników.

Spośród zgłoszonych prac kapituła konkursowa wybierze dwa wyróżniające się opracowania. Oceniane będą prace naukowe, popularno-naukowe i inne nie należące do tych dwóch kategorii, ale prezentujące szczególnie inspirujące i innowacyjne spojrzenie na problematykę rozwoju wsi oraz prace prezentujące dorobek kulturowy kraju i regionu, opisujące inicjatywy

lokalne, dziedzictwo historyczne wsi (monografie wsi, archiwalne zbiory zdjęć stanowiące element dokumentacji, pamiętniki), a także prace ilustrujące przykład sukcesu w rozwoju polskiej wsi.

Jak informują organizatorzy konkursu, zwycięzca w każdej z kategorii otrzyma nagrodę pieniężną w wysokości 5 tysięcy złotych. Ponadto nagrodzone prace będą mogły być wydane w postaci książkowej w Wydawnictwie Naukowym Scholar.

WOP

ul. Budowlana 17
41-100 Siemianowice Śl.
Tel.: (0048) 32/203-08-02
Fax: (0048) 32/203-92-22
WSPÓŁPRACUJEMY Z UZNANYMI
FIRMAMI OD TECHNOLOGII BIOGAZU!

www.wolfaystem.com

Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Radzikowie

– Państwowy Instytut Badawczy

W dniu 16 marca 2010 r. Rada Ministrów wydała rozporządzenie w sprawie nadania Instytutowi Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Radzikowie statusu państwowego instytutu badawczego.

Instytut w Radzikowie, spełniając warunki wymagane ustawą z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych, na wniosek ministra rolnictwa i rozwoju wsi, otrzymał status państwowego instytutu badawczego.

Od blisko 60 lat funkcjonowania w Instytucie prowadzone są nie tylko prace dostosowane do rozwiązań przyjętych w krajobrazie wysoko rozwiniętych, ale także badania, prace rozwojowe i innowacyjne pozwalające na umiejscowienie rodzinnej hodowli i nasiennictwa roślin uprawnych w czołówce państw o rozwiniętym rolnictwie. Nowa jakość w hodowli i nasiennictwie jest tworzona w wyniku realizowanych przez Instytut programów naukowych na rzecz wspierania branży hodowlano-nasiennej, w tym tworzenia wysokich technologii, kreowania nowej zmienności i źródeł genetycznych, wytwarzania materiałów wyjściowych o nowej jakości do hodowli roślin rolniczych. Misją IHAR jest tworzenie i wykorzystanie postępu biologicznego w budowie zrównoważonych agroekosystemów, w tym krajowego systemu zrównoważonego rolnictwa, które wnosi swój wkład w podniesienie ilości i jakości pro-

duktów roślinnych przeznaczanych na cele żywieniowe, paszowe i alternatywne. Pracując na rzecz hodowli i nasiennictwa roślin rolniczych, Instytut wypełnia zadania ważne dla gospodarki narodowej, a w szczególności dla polskiego rolnictwa oraz realizuje zadania wynikające z zobowiązań Rządu RP, regulowane krajowymi i międzynarodowymi aktami prawnymi. Instytut pełni rolę dostawcy outsourcingu dla firm hodowlanych i nasiennych oraz doradcę naukowego wspierającego działalność służb publicznych.

Realizowane w Instytucie programy badawcze mają kompleksowy i interdyscyplinarny charakter. W tworzeniu postępu biologicznego wnoszą wkład liczne dyscypliny naukowe od biologii, biotechnologii, genomiki i genetyki molekularnej po badania wartości użytkowej produktów roślinnych, agrotechnikę i genetyczną ochronę roślin uprawnych. Zintegrowanie tych dyscyplin w Instytucie służy zwiększeniu potencjału i efektywności tworzenia i wykorzystania postępu biologicznego.

Wynikiem końcowym prac realizowanych w Instytucie są nowe standardy jakościowe, wysokie technologie, źródła genetyczne i materiały wyjściowe o nowej zmienności genetycznej, wykorzystywane do hodowli nowych, charakteryzujących się wysokim potencjałem użytkowym odmian roślin uprawnych. Należy podkreślić, że prace badawcze, rozwojowe i innowacyjne IHAR są realizowane w ścisłej współpracy z praktyczną hodowlą. Nowo zarejestrowana odmiana, przed wdrożeniem do uprawy, wymaga wszechstronnego przebadania, a następnie zaopatrzenia w dokładną instrukcję jej uprawy dla zapewnienia optymalnego plonu.

Prowadzone w Instytucie prace badawcze i rozwojowe przyczyniają się do zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego kraju, ochrony bioróżnorodności, ochrony środowiska naturalnego, a przede wszystkim wnoszą wkład w zachowanie narodowego charakteru polskiej hodowli roślin i nasiennictwa w świecie i Europie. Działalność Instytutu w wymienionym zakresie została wsparta

przez Europejskie Centrum Doskonałości pt. „Ulepszanie roślin uprawnych dla zrównoważonego rolnictwa”, ustanowione w IHAR decyzją Komisji UE. Należy podkreślić, że działalność badawczo-rozwojowa, zarówno IHAR, jak i Centrum Doskonałości, wynika z zaleceń dyrektywy unijnej EEC2078/92 nakładającej na członków UE obowiązek dywersyfikacji roślin uprawnych dla produkcji nowych materiałów, produktów roślinnych i żywności wysokiej jakości, wnoszących wkład w poprawę jakości życia człowieka, jak i szeregiem innych Dyrektyw UE i aktów prawnych RP. Działalność badawczo-rozwojowa Instytutu jest wreszcie zgodna z priorytetami ustanowionymi dla 5, 6 i 7. Ramowych Programów Unii Europejskiej. Warto odnotować, że w programach ramowych UE Instytut dotychczas zrealizował ponad 20 projektów badawczych.

Od 1996 r. Instytut pełni również rolę koordynatora i wykonawcy Krajowego Programu Ochrony Zasobów Genowych Roślin Użytkowych. IHAR, jako Państwowy Instytut Badawczy, będzie wspierał realizację Strategii Rozwoju Kraju na lata 2007–2015 wnosząc bezpośredni wkład w tworzenie proekologicznej polityki państwa oraz rozwój obszarów wiejskich i wyznaczanie kierunków Wspólnej Polityki Rolnej.

Prof. dr. Edward Arseniuk

Centrala Nasienna Sp. z o.o. w Sieradzu

Zamówienia przyjmowane są pod numerami telefonów:
98-200 Sieradz, ul. POW 30
(0-43) 827-13-31 lub (0-43) 822-43-57
Filia 98-100 Łask, ul. Żeromskiego 74
tel./fax (0-43) 675-22-09 lub (0-43) 675-20-55

Oferta sprzedaży

SADZENIAKI ZIEMNIAKA:

Bardzo wcześnie: Arielle, Denar, Karatop, Lord, Orlik, Velox, Colette

Wczesne: Owacja, Vineta, Rosalind

Średnio wcześnie: Irga, Tajfun, Promyk

Średnio późne: Bryza, Jelly, Syrena

I inne odmiany krajowe i zagraniczne

Prowadzimy sprzedaż na terenie całego kraju!!!

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Program PDŻ – Poznaj Dobrą Żywność
ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa, tel. (0 22) 623 16 30, fax (0 22) 623 16 08
www.mnrol.gov.pl, e-mail: pdz@mnrol.gov.pl

Dla chcących odejść z rolnictwa

Projekt „Zawód szef” – kompleksowe wsparcie dla osób chcących odejść z rolnictwa – jest realizowany w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki Priorytet VIII Regionalne kadry gospodarki Działanie 8.1 Rozwój pracowników i przedsiębiorstw w regionie Poddziałanie 8.1.2 Wsparcie procesów adaptacyjnych i modernizacyjnych w regionie; współfinansowany w 85% z Europejskiego Funduszu Społecznego, w 15% z budżetu państwa przez Pomorską Izbę Rolniczą i Bałtycką Agencję Rozwoju Regionalnego. W 4 ośrodkach terenowych (Chojnice, Kościerzyna, Pruszcz Gdańsk i Stare Pole) specjaliści ds. informacji i rekrutacji przeprowadzą nabór wśród rolników i domowników rolnika z terenów powiatów: chojnickiego, człuchowskiego, gdańskiego, kartuskiego, kościerskiego, malborskiego, nowodworskiego, puckiego, starogardzkiego i sztumskiego. Następnie wyselekcjonowana grupa 96 kobiet i 64 mężczyzn rozpoczęcie udział w projekcie. W pierwszej fazie zostaną przeprowadzone zajęcia z doradcami zawodowymi, pozwalające na określenie predyspozycji zawodowych. Po zakończeniu etapu selekcyjnego, każda z osób będzie uczestniczyła w szkoleniach zawodowych, dobrających w trakcie doradztwa. Będą to: prawo jazdy kat. C, spawanie, operator maszyn ciężkich, operator wózka widłowego, wizaż i sty-

lizacja paznokci, kucharz/kucharka, techniki biurowe lub księgowość z j. obcym. Zajęcia w projekcie będą odbywać się w grupach 1–10 osób (łącznie 40 beneficjentów na jeden ośrodek terenowy, 20 na turę). Wszystkie kursy prowadzone będą przez wykwalifikowanych trenerów i zakończą się wydaniem certyfikatów zaw. lub zaświadczeń. Następnie 25% przeszkołonych osób, które wykażą chęć i zdiagnozowanych przez doradcę jako uzdolnione przedsiębiorczo, skorzysta z modułu doradzco-aktywizacyjnego „Zawód – szef” (10 h doradztwa, 30 h przedsiębiorczości). Po jego zakończeniu odbędą się targi pracy – spotkania wszystkich beneficjentów z lokalnymi przedsiębiorcami w Chojnicach, Kościerzynie, Pruszczu Gd. i Starym Polu. Na stronie internetowej projektu będzie możliwość zamieszczania ofert pracodawców i poszukujących pracy jako kolejny element pośrednictwa pracy. W ten sposób każda osoba nabędzie poszukiwane na rynku kompetencje i umiejętności pozwalające na podjęcie działań w sferze pozarolniczej. Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego realizowany jest w terminie od 1 października 2009 roku do 30 września 2010 roku.

PIR

Dziennik „Gazeta Prawna” na pierwszej stronie wydania z dnia 3 marca 2010 roku zamieścił artykuł pt. „Producenci windują ceny żywności”. Artykuł bronii postawionej w pierwszym zdaniu tezy, że mitem bez pokrycia w faktach są krociowe zarobki handlu na sprzedaży artykułów spożywczych. Powołując się na bliżej nieokreślone wyniki badań Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej autorzy – Patrycja Otto i Artur Grabek – stwierdzają, że „najwięcej pieniędzy za żywność wpada do kieszeni producentów, czyli rolników i hodowców, a także firm zajmujących się przetwórstwem – piekarni, masarni czy mleczarni”. Artykuł w formie graficznej ukazuje udział poszczególnych sektorów (producentów, przetwórców i handlowców) w cenach mleka, chleba i mięsa kurczaka.

Wróćmy jednak do zawartości kieszeni rolnika. Rzeczywiście, otrzymuje on za litr mleka 0,90 zł, a za kilogram ziarna zbóż 0,40 zł. Prawda jednak jest taka, że przeciętny rolnik przy tej cenie mleka nie zarabia na mleku ani grosza, zaś na zbożu traci. Potwierdzają to liczne kalkulacje rolnicze. Kalkulacje prowadzone przez Wielkopolską Izbę Rolniczą określają koszt produkcji pszenicy, z uwzględnieniem dopłat, na 0,52 zł przy cenie zbytu 0,48 zł. Dlaczego więc rolnicy, którzy według autorów artykułu dyktują reguły gry na rynku, działają na własną szkodę? Otóż już uczniowie klas gimnazjalnych poznają na lekcjach podstawowe prawo rynkowe popytu i podaży. Produkt ma taką wartość, jaką nabywca jest gotów zapłacić. Cenę kształtuje rynek. Rynek nieograniczony granicami własnego państwa, ale europejski, czy wręcz

Analfabetyzm ekonomiczny w „Gazecie Prawnej”

Nie sposób podważyć (z małym wyjątkiem) rzetelności danych, na które powołują się autorzy, sprzeciw jednak wywołuje manipulacja tymi danymi – być może wynikająca z nieznajomości materii, którą poruszają – i wysuwane wnioski. Otóż podstawowym błędem, jaki popełniają autorzy, i który pociąga za sobą dalsze błędy, jest postawienie znaku równości pomiędzy podstawowymi pojęciami ekonomicznymi, takimi jak przychód i dochód, a także niefrasobliwe posługiwanie się pojęciem „marża”. Do tego dochodzą zbyt daleko posunięte uproszczenia, gdy mowa jest o etapie przetwórstwa żywności.

Wielkopolska Izba Rolnicza, przygotowując niniejszą polemikę, posługuje się nie tylko danymi własnymi, ale przede wszystkim danymi gromadzonymi i publikowanymi w ramach unijnego Zintegrowanego Systemu Programu Rolniczej Informacji Rynkowej. Pozyskiwane od producentów dane opracowywane są przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi i cotygodniowo publikowane w branżowych buletynach, oddzielnie dla każdego z rynków. Buletyny są ogólnie dostępne, chociażby na internetowych stronach ministerstwa.

Zagadkę windowowania cen należałoby jednak rozwiązać w inny, niż przedstawiony w artykule, sposób. Przyjrzyjmy się diagramowi zatytułowanemu „Sklepy i supermarkety biorą najmniej”. Sposób przedstawienia danych byłby bardzo przejrzysty i wymowny, gdyby nie dobór asortymentów i odniesienie tych danych do tytułowego „biorą”, co w języku potocznym oznacza zysk (dochód). Nie byłoby uwag z naszej strony, gdyby diagram zatytułowany np. „Udział producenta, przetwórcy i handlowca w cenie produktu”. Bo na przykładzie mleka, którego jeden litr w sklepie kosztuje 2,20 zł, nie można twierdzić, że producent zarabia 0,90 zł, mleczarnia 0,70 zł, a sklep 0,60 zł. Jest to jedynie przychód poszczególnych podmiotów.

Wybór mleka do zobrazowania zagadnienia nie jest najlepszy. W otrzymywanej przez rolnika cenie, oprócz mleka, które konsument kupuje w sklepie, zawarty jest także tłuszcz, z którego przetwórcza wytwarza masło, na którym zarabia zarówno on, jak i handlowiec. Mleczarnia produkuje też z mleka inne wyroby. A tych produktów diagram już nie przedstawia. Tak, jakby masło czy sery były darmowymi produktami ubocznymi!

Podobnie niezbyt fortunny jest wybór chleba. Tu jednak należy wskazać dwa słabe punkty. Po pierwsze, chleb nie składa się z samego ziarna, ale z produkowanego z niego mąki, mąka zaś nie jest jedynym składnikiem chleba. Poza tym, co najistotniejsze, zarówno proces pozyskania mąki z ziarna, jak i chleba z mąki – szczególnie ten drugi – wymagają sporych nakładów pracy ludzkiej i energii. I to jest przyczyną, że w kosztującym 2,50 zł bochenku chleba aż 1,70 zł stanowi udział przetwórstwa – podkreślam udział, a nie „wpadający do kieszeni” dochód.

Najbardziej trafnym przykładem jest mięso z kurczaka, gdyż stopień przetworzenia produkowanego przez rolnika kurczaka na mięso (tuszka) jest niewielki. Problem jednak w tym, że cena 5,20 zł za kilogram surowca jest albo ceną „z suffit” albo autorzy pomylili ją ze szczególnymi asortymentami mięsa drobiowego, niekoniecznie kurczaka. Buletyn Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi pt. „Rynek mięsa drobiowego” nr 7/2010 z 25 lutego 2010 roku, podaje cenę kurczaka typu brojler w wysokości 3,04 zł.

światowy. Jakże więc możliwe jest ustalanie przez grupę niezrzeszonych polskich producentów reguł gry na rynku żywnościowym, reguł, którym podlegają potężne europejskie sieci handlowe?

Osobnego komentarza wymaga pojęcie „marża”. Marża to część ceny detalicznej pokrywająca koszty własne przedsiębiorstwa handlowego i jego zysk. To jedna z definicji, która trafnie oddaje istotę marży: pojęcie to dotyczy wyłącznie handlu – ostatniego ognia sprzedawy towaru. Tak więc posługiwanie się tym pojęciem jest nieuprawnione w stosunku do producentów czy przetwórców. Jeszcze raz pragnę podkreślić, że wbrew temu, co sugerują autorzy artykułu, marża w żadnym wypadku nie jest tożsama z „udziałem w cenie”!

Nabywając towar, handlowiec dolicza przy sprzedaży pewną kwotę (narzut), aby uzyskać rekompensatę nie tylko poniesionych kosztów związanych ze sprzedażą, ale także uzyskać dochód własny. Cena końcowa musi uwzględnić ceny, jakie przyjmują konkurenci, aby wynikającą z częścią zysku drożyną nie stracić swoich klientów. Podobnie wygląda to przy ustaleniu ceny przez przetwórcę. Na cenę końcową składa się cena zakupu u producenta rolnego surowca powiększona o koszty przetworzenia i stosowny zysk przedsiębiorstwa.

Zupełnie inaczej proces ten przebiega u producenta rolnego. Angażuje on w produkcję swoje środki, niezając ani plonu, ani ceny jaką osiągnie. Pozyskany produkt sprzedaje przetwórcy po cenie, jaką proponuje odbiorca. Jest to cena, która niejednokrotnie nie pokrywa kosztów produkcji (nawet gdy uwzględnimy otrzymywane przez rolnika dopłaty). Nie ma tu w ogóle mowy o zysku. Nie ma tym samym mowy o żadnym narzucie, choć w oczywisty sposób wartość tego produktu może stać się istotny składnik ceny detalicznej ostatecznego produktu. Dodatkowo, cena surowca podlega okresowym wahaniom, w zależności od sytuacji na ponadregionalnym rynku. Producent liczy na to, że przedżej czy później sytuacja na rynku poprawi się. Jednak możliwość poprawy pojawi się jedynie w sytuacji pewnego niedostatku, co na rynku unijnym występuje bardzo rzadko. Rolnik liczy także na to, że spadek cen produktów rolnych pociągnie za sobą obniżenie cen w sklepach. Nadzieja ta wynika z prostego mechanizmu rynkowego: niższa cena w sklepach zwiększa spożycie, rozlegaduje to (przynajmniej częściowo) nadwyżki rynkowe, co z kolei stabilizuje ceny nieprzetworzonych produktów rolnych.

Reasumując – środowisko rolnicze doskonale rozumie mechanizmy rządzące powiązaniem producentów z przetwórcami i konsumentami. Czujemy się jednak głęboko dotknięci manipulowaniem danymi i fałszywymi interpretacjami. Od poważnego dziennika oczekujemy przygotowanej przez profesjonalistów rzetelnej informacji. Z niesmakiem przyjmujemy nieudolną próbę dyskredytacji działań podejmowanych przez resort rolnictwa w celu poprawy sytuacji w będącym w centrum jego zainteresowania strategicznym dziale gospodarki.

Wyższe renty strukтурalne

Od marca 2010 r. wzrośnie o 4,62% wysokość wszystkich rent strukturalnych wypłacanych rolnikom przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Zmiana ta związana jest z ogłoszonym 12 lutego br. przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej wskaźnikiem waloryzacji emerytur i rent w 2010 r., który wyniósł 104,62%. W wyniku tego wzrostu, ARiMR wypłaci wyższe renty strukturalne blisko 65 tys. beneficjentów.

ARiMR przyznała ze środków unijnych i krajowych renty strukturalne rolnikom, którzy ukończyli 55 lat i nie przekroczyli 65 roku życia oraz nie posiadały ustalonego prawa do emerytury lub renty. Ponadto, producenci ubiegający się o rentę zobowiązani byli do prowadzenia działalności rolniczej w swoim gospodarstwie nieprzerwanie przez co najmniej 10 lat przed okresem poprzedzającym złożenie do ARiMR wniosku o przyznanie renty strukturalnej. Musieli oni też podlegać, w tym okresie, ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu rolników, a także nie zalegać z należnościami wobec KRUS. Najistotniej-

szym warunkiem otrzymania renty strukturalnej było przekazanie swojego gospodarstwa innemu rolnikowi lub następcy. Rolnik otrzymujący rentę strukturalną mógł zachować sobie jedynie 0,5 ha ziemi wraz z siedliskiem i prowadzić tam jedynie działalność, która pozwoli zaspakoić własne potrzeby.

W drugiej połowie 2010 roku planowane jest uruchomienie ostatniego naboru wniosków o przyznanie renty strukturalnych z PROW 2007–2013. Obecnie trwają prace nad zmianą zasad i trybu przyznawania tych rent.

Źródło: ARiMR

Piotr Walkowski
Prezes
Wielkopolskiej Izby Rolniczej

Jesteście naszą chlubą

Wdniu 8 marca br. w Boguchwale Podkarpacka Izba Rolnicza wspólnie z Wojewódzkim Związkiem Rolników Kólek i Organizacji Rolniczych oraz z Podkarpackim Ośrodkiem Doradztwa Rolniczego zorganizowała VI Podkarpackie Forum Kobiet Wiegiskich. Honorowym patronatem wydarzenie objęli wiceminister skarbu **Jan Bury** oraz wojewoda podkarpacki **Mirosław Karapita**. W Forum uczestniczyło ponad 200 kobiet aktywnych w życiu zawodowym oraz w życiu społecznym i kulturalnym. Do Boguchwali w tym dniu przyjechały przedstawicielki samorządu rolniczego, doradztwa rolniczego oraz panie pracujące w kołach gospodiny wiejskich. Obecne były również panie pracujące w szefostwie instytucji rolniczych z Podkarpacia.

Celem tegorocznego Forum, od sześciu lat organizowanego w dniu Święta Kobiet, było omówienie roli pań w życiu rodzinnym i społecznym oraz wybranie Podkarpackiego Chłopa Roku 2010. Po raz pierwszy panie, które uczestniczyły w Forum, wybierały najlepszego gospodarza z Podkarpacia. Spotkanie prowadził **Wiesław Lada** – dyrektor biura Podkarpackiej Izby Rolniczej, a z okazji Dnia Kobiet życzenia panom składały przedstawiciele najwyższych instytucji z regionu.

Jako pierwszy głos zabrał **Stanisław Bartman** – prezes izby rolniczej, który w swoim wystąpieniu przypomniał historię tego święta. Jak mówił prezes Bartman, mylnie jest ono kojarzone z komunizmem, bo w rzeczywistości początki tego święta sięgają Stanów Zjednoczonych i roku 1909. Prezes twierdził, że panowie muszą reaktywować to święto. A dla czego muszą? Bo, jak mówił prezes Bartman, 8 marca to jedyny dzień w roku, w którym wszystkim panom panowie mogą podziękować za ich obecność w życiu, za troskę i opiekę, którą panie otaczają mężczyzn i swoje rodziny. W swojej prelekcji zastanawiał się, za co panowie szanują i kochają kobiety. Na to pytanie w kolejnych wypowiedziach starały się znaleźć odpowiedź również kolejni prelegenci.

Wiceminister Jan Bury zabierając głos wspominał o projekcie ustawy o paszach na listach wyborczych, który jeszcze bardziej ma podkreślić rolę kobiet w życiu publicznym. Według

wiceminiстра kobiety od zawsze są aktywne i widoczne w życiu publicznym. Wiceminister Bury w swoim wystąpieniu mówił o roli kobiety w tworzeniu rodziny oraz o kreatywności, pomysłowości i innowacyjności pań, którą można dostrzec uczestnicząc w życiu społecznym. Jak mówił wiceminister, głos kobiet zawsze był i będzie ważny, a Święto Kobiet czyli dzień 8 marca, jest symbolem szacunku dla pań. Składając życzenia wiceminister wręczył panom nasiom kwiatów niezapominajek.

Swoje przemówienie wojewoda Karapita rozpoczął od odpowiedzi na pytanie, za co szanujemy kobiety. Jak mówił pierwszą kobietą, którą nosi się w sercu jest matka. Potem takiego wzorca szukamy w kobietach, które spotykamy w życiu. Wojewoda pokusił się o refleksję na temat roli kobiety w życiu, mówił o roli jaką odgrywa kobieta na podkarpackiej wsi. Wojewoda jest dumny z tego, że akcentuje się to, że środowisko wiejskie jest dość licznie reprezentowane przez kobiety.

Kolejny prelegent, dyrektor **Dariusz Surma** z Podkarpackiego Urzędu Marszałkowskiego przypomniał o wieloletniej współpracy Urzędu z kołami gospodiny wiejskich. Jak mówił, zwracając się do przedstawicielek kól, jesteście panie chlubą naszą, bo na tle innych województw pozytywnie rozsławiacie nasze województwo.

O codziennej współpracy z kołami gospodiny mówił również dyrektor Podkarpackiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego **Józef Wyskiel**. Zauważył, że przemiany zachodzące na podkarpackiej wsi zmieniły styl życia kobiet. Dziś to właśnie panie są inicjatorkami wielu usprawnień i zmian, często to one podejmują decyzję.

Prezes Wojewódzkiego Związku Rolników Kólek i Organizacji Rolniczych **Mieczysław Bochenek** podziękował przedstawicielom wszystkich instytucji, które na co dzień współpracują z kołami gospodiny, bo dzięki tej współpracy, jak mówił, wiele celów założonych przez członkinie kól udało się osiągnąć. Podziękował panom za codzienną pracę w kołach.

Dyrektor podkarpackiego oddziału Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa **Marek Ordyczyński** powiedział, że panie podziwia przede wszystkim za pracowitość, pomysłowość i kreatywność, którą zauważa się chociażby przy składaniu wniosków o pomoc unijną. Jak mówił, podziwia kobiety za to, że po pracy mają jeszcze siłę, by angażować się w życie społeczne.

Wykład na temat roli kobiet w życiu społecznym na przykładzie UE wygłosił dr **Tadeusz Gardziel** z Uniwersytetu Rzeszowskiego. Odnosząc się do wojewódzkich eliminacji wyboru Chłopa Roku doktor Gar-

Były życzenia i symboliczny toast

dziel w zabawny sposób przypominały o amerykańskim konkursie na antypantoflarza roku. Jednak podobnie jak przedmówcy mówiąc o wielu rolach kobiety w życiu, zauważyły, że nikt nie jest w stanie zastąpić kobiety w najważniejszej roli – roli matki. Mówiąc o roli kobiet w innych krajach UE powiedział, że polska kobieta może być wzorem dla kobiety europejskiej.

Pierwszą część boguchwalskiego spotkania kobiet zakończyły życzenia złożone panom przez prezesa Stanisława Bartmana. Po nich tradycyjnie panie otrzymały kwiaty. Była też symboliczna lampa szampana. W trakcie spotkania panie mogły wpisać się do dwudziestu pięciu pamiątkowych kronik wyłożonych na stołach przed salą, w której odbywało się spotkanie.

Podczas drugiej części spotkania panie wybierały Podkarpackiego Chłopa Roku, który będzie reprezentował nasze województwo podczas ogólnopolskiego finału tego konkursu w Racławicach. W eliminacjach uczestniczyły czterech kandydatów, którzy brali udział w trzech konkurencjach. Po autoprezentacji każdy z uczestników konkursu tańczył ze swoją partnerką taniec ludowy przy akompaniamencie zespołu Kapela Jany z Niebylca. Następnie każdy z uczestników przy pomocy dynamometru mierzył siłę uścisku swojej dłoni oraz rzucił lotkami do celu. Po zsumowaniu przez komisję punktów zdobytych w poszczególnych konkurencjach okazało się, że Podkarpackim Chłopem Roku 2010 został **Marcin Dunaj**, młody rolnik gospodarujący na 80 ha w powiecie strzyżowskim. To on właśnie będzie reprezentował nasz region 25 kwietnia br. w Racławicach. Drugie miejsce zajął **Zenon Buk** z powiatu łańcuckiego, trzecie **Adam Stolarz** z powiatu kolbuszowskiego, a czwarte **Józef Kusz** z powiatu niżańskiego.

Głos zabierały również **Janina Kuźniar** – przewodnicząca Wojewódzkiej Rady Kół Gospodarstwa Wiejskiego oraz **Irena Soboń** – przewodnicząca Regionalnej Rady Kół Gospodarstwa Wiejskiego w Jaśle.

Boguchwalskie spotkanie kobiet rozpoznawalnych, dynamicznych, pielęgnujących tradycję, ale też nie bojących się nowoczesności, zakończyło wręczenie przedstawicielkom wszystkich kól pamiątkowych dyplomów za udział w Wystawie Kronik zorganizowanej podczas VI Podkarpackiego Forum Kobiet Wiejskich.

Lucyna Rudny
Podkarpacka Izba Rolnicza

Przedstawicieleki wszystkich KGW na terenie działalności Podkarpackiej Izby Rolniczej otrzymały pamiątkowe dyplomy

0 paszach rzepakowych w Internecie

Od marca ruszyła strona internetowa www.paszerzepakowe.pl poświęcona śrucie i makuchowi rzepakowemu. Na stronie można obejrzeć film o żywieniu krów mlecznych paszami rzepakowymi, sprawdzić swoją wiedzę w interaktywnym quizie, pobrać ważne publikacje o śrucie i makuchu rzepakowym jako materiale paszowym w żywieniu drobiu, trzody i bydła, a także ryb. Zainteresowani zgłębieniem wiedzy na temat skarmiania zwierząt paszami rzepakowymi mogą zapytać poprzez stronę doświadczonych ekspertów w dziale „ekspert radzi”. Na najciekawsze pytania internautów odpowiadają: prof. dr hab. **Franciszek Brzóska**, prof. dr hab. **Stefan Smulikowska**, dr inż. **Zbigniew Lach** i dr inż. **Marian Kamyczek**.

„Jak pokazują doświadczenia wykonane w Niemczech oraz zalecenia, jakie na tej podstawie kierowane są do producentów, przy cenie 1 tony śruty sojowej wynoszącej 300 € opłacalne jest stosowanie poekstrakcyjnej śruty rzepakowej przy cenie 1 tony poniżej 230 € – mówi dr inż. Marian Kamyczek z Instytutu Zootechniki ZD w Pawłowicach. Z początkiem marca ceny u producentów śruty rzepakowej i makucha w Polsce kształtoły się na poziomie 145–150 euro.

Czy stosując pasze rzepakowe można obniżyć także koszty chowy drobiu? Czy pasze rzepakowe wpływają na wartości prozdrowotne mięsa i jaj? Czy można bezpiecznie karmić jałówki hodowlane śrutą rzepakową? Gdzie kupić te pasze? – na te i wiele innych pytań można znaleźć odpowiedzi na informacyjno-edukacyjnej stronie o paszach rzepakowych.

Strona www.paszerzepakowe.pl jest jednym z działań w ramach projektu budowania świadomości walorów śruty i makucha rzepakowego prowadzonego przez Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju. Kierownikiem projektu jest Ewa Myśliwiec. Inauguracja uruchomienia strony miała miejsce podczas konferencji pod patronatem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi 2 marca 2010 r. w Balicach w obecności hodowców, doradców, przedstawicieli firm paszowych i olejarskich, mediów i świata nauki.

Ewa Myśliwiec
PSPO

Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW” – to nawiązanie do tradycji polskich ubezpieczeń. Wzajemnościowa działalność ubezpieczeniowa nie jest nastawiona na wytwarzanie zysku postawionego do dyspozycji akcjonariuszy, lecz na zaspokojenie osób ubezpieczonych. Zadbaj i Ty o swój sprzęt. Ubezpieczenie sprzętu rolniczego „AGROCASCO” – to oferta skierowana właśnie do Ciebie.

Przedmitem ubezpieczenia jest – sprzęt rolniczy stanowiący własność klub będący w prawnym posiadaniu Ubezpieczonego.

Zakres ubezpieczenia.

I Podstawowy.

Towarzystwo, w podstawowym zakresie ubezpieczenia, obejmuje ochronę ubezpieczeniową szkody powstałe w spręcie rolniczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wskutek wszelkich zdarzeń niezależnych od woli Ubezpieczonego lub osoby upoważnionej do korzystania ze sprzętu rolniczego.

II Rozszerzenie o ryzyko kradzieży z siedliska.

Na wniosek Ubezpieczającego zakres podstawowy ubezpieczenia AGROCASCO może zostać rozszerzony o kradzież sprzętu rolniczego znajdującego się na terenie siedliska.

III Rozszerzenie o ryzyko kradzieży z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

- Na wniosek Ubezpieczającego zakres podstawowy ubezpieczenia AGROCASCO może zostać rozszerzony o kradzież sprzętu rolniczego znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ubezpieczenie w tym zakresie obejmuje również ubezpieczenie ryzyka kradzieży z siedliska.
- Poza siedliskiem przedmiotem ubezpieczenia są stanowiące własność lub będące w posiadaniu Ubezpieczonego:
 - samojezdne maszyny rolnicze,
 - zagregowany (połączony) z samojezdną maszyną, a w szczególności z ciągnikiem rolniczym, sprzęt rolniczy.

Udział własny.

- Wprowadza się udział własny Ubezpieczonego w szkodzie w wysokości 10% ustalonego odszkodowania.
- Ubezpieczający może znieść udział własny po opłaceniu dodatkowej składki.
- Na wniosek Ubezpieczającego, w chwili zawarcia umowy ubezpieczenia w podstawowym zakresie, można zastosować wyższy niż **10-procentowy udział własny** Ubezpieczonego w szkodzie w wysokości **20% lub 30%** za odpowiednio zmniejszoną składkę o **10% lub o 20%**.

Umowę ubezpieczenia zawiera się na okres 12 miesięcy lub krótszy (ubezpieczenie krótkoterminowe).

Suma ubezpieczenia, składka ubezpieczeniowa oraz wysokość odszkodowania naliczane są od wartości rynkowej sprzętu rolniczego.

- **Wartość rynkowa ustalana jest przez Towarzystwo na podstawie notowań rynkowych sprzętu rolniczego danej marki, typu, modelu z uwzględnieniem cech indywidualnych i historii użytkowania;** przy braku notowań rynkowych danego sprzętu rolniczego wartość przyjęta do ubezpieczenia ustala się metodą oceny indywidualnej (np. przyjmując średnią z wartością typów sprzętu rolniczego o porównywalnych rozwiązaniach użytkowo-funkcjonalnych).

Doubezpieczenie.

- Jeśli w okresie ubezpieczenia wzrośnie wartość ubezpieczonego sprzętu rol-

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ WZAJEMNYCH

T U W

AGROCASCO dla rolników

niczego (np. w związku z wymianą silnika, komputera pokładowego, innego podzespołu) lub nastąpi zmniejszenie sumy ubezpieczenia w związku z wypłatą odszkodowania. Ubezpieczający może w porozumieniu z Towarzystwem podwyższyć lub uzupełnić sumę ubezpieczenia.

Zniżki/zwyżki składki:

zniżki składki:

- za jednorazową opłatą składki,
- za posiadanie zawartej z Towarzystwem umowy obowiązkowego ubezpieczenia budynków *wchodzących w skład gospodarstwa rolnego od ognia i innych zdarzeń losowych*,
- za posiadanie zawartej z Towarzystwem umowy ubezpieczenia dla gospodarstw rolnych „Bezpieczna Zagroda”,
- za bezszkodowy przebieg ubezpieczenia (system bonus-malus);

zwyżki składki:

- za szkodowy przebieg ubezpieczenia (system bonus-malus),
 - za rozłożenie składki na raty, wszelkie zniżki i zwyżki składki oblicza się metodą iloczynową;
- System bonus-malus określa wysokość przysługującej zniżki/zwyżki składki w zależności od przebiegu ubezpieczenia.

W przypadku zastosowania podwyższonej stawki taryfowej w poprzednim okresie ubezpieczenia, składkę za bieżący okres ubezpieczenia ustala się w wysokości stawki podstawowej – o ile w poprzednim 12-miesięcznym okresie ubezpieczenia nie wystąpiła żadna szkoda.

Ubezpieczający traci uprawnienia do zniżek składki określonych w tabeli bonus-malus, jeżeli okres przerwy między 12-miesięcznymi umowami ubezpieczenia zawartymi w TUW „TUW” lub innym zakładzie ubezpieczeń przekracza 24 miesiące.

Jeżeli sprzęt rolniczy jest przedmiotem współwłasności, zniżkę składki z tytułu bezszkodowego przebiegu ubezpieczenia ustala się w oparciu o uprawnienia do zniżek przysługujące któremukolwiek ze współwłaścicieli.

Przy ustaleniu rozmiaru szkody i wysokości odszkodowania wiążące są ceny rynkowe części zamiennych oraz usług obowiązujące w danym regionie.

Szkoda częściowa.

W przypadku szkody częściowej, Towarzystwo w porozumieniu z Ubezpieczonym ustala wysokość odszkodowania w oparciu o:

- **wycenę kosztów naprawy sporządzoną przez Towarzystwo, z uwzględnieniem zużycia,**

- imienne rachunki dokumentujące poniesione koszty naprawy (robocizny, części i materiałów), uwzględniające zweryfikowany przez Towarzystwo rachunek strat, z uwzględnieniem zużycia.

- Kwota odszkodowania może uwzględnić koszty użycia zmodernizowanych części lub zespołów oraz może być rozszerzona o kwotę uwzględniającą naprawę lub wymianę elementów nieuszkodzonych, jeżeli jest to uzasadnione względami ekonomicznymi lub technologicznymi.

- Stopień zużycia naliczany jest w wysokości 10% za każdy rozpoczęty rok kalendarzowy eksploatacji, począwszy od trzeciego roku eksploatacji, nie więcej jednak niż 70%.

Szkoda całkowita.

W przypadku szkody całkowitej, Towarzystwo ustala odszkodowanie w kwocie równej wartości rynkowej sprzętu rolniczego tego samego rodzaju, typu i mocy z dnia powstania szkody, nie większej jednak niż suma ubezpieczenia, pomniejszonej o wartość pozostałości określonej na dzień ustalania odszkodowania.

Chcesz wiedzieć więcej? Wejdź na stronę www.tuw.pl lub skontaktuj się z Biurem Regionalnym.

Jarosław Grzywiński

Tabela bonus-malus

Klasa taryfowa	Klasifikacja w systemie zniżek i zwyżek	Zwyżka / Zniżka składki (w %)	Przeniesienie w klasie taryfowej		
			po 1 szkodzie	po 2 szkodzie	po 3 szkodzie i więcej
1		+ 60	1	1	1
2		+ 40	1	1	1
3		+ 20	2	1	1
4	Stawka podstawowa	0	3	2	1
5	Po 1 roku bez szkody	- 10	4	3	2
6	Po 2 latach bez szkody	- 20	5	4	3
7	Po 3 latach bez szkody	- 30	6	5	4
8	Po 4 latach bez szkody	- 40	7	6	5
9	Po 5 latach bez szkody	- 50	8	7	6
10	Powyżej 6 lat bez szkody	- 60	9	8	7

zielone AGRO SHOW 2010

POLSKA IZBA GOSPODARCZA MASZYN I URZĄDZEŃ ROLNICZYCH

IX MIĘDZYNARODOWA WYSTAWA ROLNICZA ZIELONE AGRO SHOW 2010

KĄKOLEWO
woj. wielkopolskie, gmina Grodzisk Wielkopolski
22–23 maja 2010 r.

seminaria tematyczne i konkurs dla młodzieży;
Organizator zwraca część kosztów dojazdów grupowych;
wstęp, parkingi i katalogi wystawy bezpłatne
Po raz pierwszy pokaz bydła hodowlanego!

Honorowy patronat
Ministra Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

Patronat medialny
Telewizja Polska S.A.
Program 1

Polska Federacja Hodowców Bydła
i Producentów Mleka
Wielkopolski Związek Hodowców i Producentów Bydła

ORGANIZATOR WYSTAWY
POLSKA IZBA GOSPODARCZA MASZYN I URZĄDZEŃ ROLNICZYCH
87-100 Toruń, ul. Poznańska 118
tel. +48 (056) 651 47 40, 623 31 25, fax +48 (056) 651 47 44, e-mail biuro@pigmiur.pl

DOKUMENTY ZGŁOSZENIOWE ORAZ WIĘCEJ INFORMACJI NA TEMAT WYSTAWY W INTERNECIE www.agroshow.pl

Wirtuoz® 520 EC
Koncertowe rozwiązanie problemów
chorób grzybowych w zbożach,
w pierwszym zabiegu

Wirtuoz® 520 EC nowy, trójskładnikowy fungicyd firmy DuPont do zwalczania wszystkich najgroźniejszych chorób grzybowych w pszenicy ozimej (fuzaryna zgorzel podstawy zdąbła, łamliwość zdąbła, rdza brunatna, septoriozy, brunatna plamistość liści, mączniak prawdziwy), pszenicy ozimym (mączniak prawdziwy, rdza brunatna, septoriozy) i w jęczmieniu jarym (mączniak prawdziwy, rynchosporioza, rdza karłowa, plamistość siatkowa jęczmienia). Środek ten koncertowo pokonuje choroby i daje solidną podstawę do budowania wysokich plonów najwyższej jakości.

WIRTUOZ
wśród fungicydów

DuPont Poland Sp. z o.o., ul. Powązkowska 44c, 01-797 Warszawa
tel. 22 320 09 00, fax 22 320 09 50, www.dupont.pl
Przed zastosowaniem preparatu należy zapoznać się z treścią etykiety.
® – znak handlowy zarejestrowany przez E.I. DuPont de Nemours & Co. (Inc.)

DU PONT
The miracles of science™

UNIA EUROPEJSKA WSPIERA ROLNIKÓW DBAJĄCYCH O OCHRONĘ ŚRODOWISKA

Obok dopłat bezpośrednich głównym instrumentem realizacji Wspólnej Polityki Rolnej Unii Europejskiej jest Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013, którego budżet w Polsce wynosi 17,2 miliarda euro. Jednym z priorytetów tego Programu jest wspieranie działalności rolniczej prowadzonej zgodnie z zasadami ochrony środowiska naturalnego oraz działań wpływających na poprawę jego stanu. W Polsce na ten cel przewidziane zostało ponad 5,5 miliarda euro. Najwięcej z tej sumy, około 2,3 miliarda euro, zaplanowano na realizację „Programu rolnośrodowiskowego”. Składa się on z ośmiu „pakietów”, podzielonych dodatkowo na wiele różnych wariantów.

Wypłaty z „Programu rolnośrodowiskowego” mają zrekompensować rolnikom utratę wyższych dochodów, które osiągnęliby gdyby intensywnie korzystali z nawozów sztucznych i środków ochrony roślin. Rolnicy, którzy chcą skorzystać ze wsparcia z tego Programu muszą przedstawić „Plan działalności rolnośrodowiskowej”, przygotowany przez uprawnionego do tego doradcę. Przystępując do „Programu rolnośrodowiskowego” rolnik deklaruje, że w całym gospodarstwie przez 5 lat będzie wypełniał przyjęte zobowiązania i postępował zgodnie z zasadami dobrej praktyki rolniczej. Do końca 2009 roku z dopłat rolnośrodowiskowych, z PROW 2007 – 2013 i wcześniejszych programów pomocowych, skorzystało ponad 100 tysięcy rolników. Do końca 2009 roku otrzymali oni z Agencji ponad 1,5 miliarda złotych. Wysokość wypłat zależy od tzw. wariantu, który wdrożył rolnik w ramach wybranego pakietu rolnośrodowiskowego. Np. gospodarstwo produkujące metodami ekologicznymi otrzymuje wsparcie do 1 ha ziół w wysokości 1050 zł a do 1 ha sadu – 1540 zł.

Od tego roku starający się o dopłaty obszarowe, ONW oraz rolnośrodowiskowe mają do wypełnienia już tylko jeden - wspólny formularz wniosku. Będzie go można złożyć jak zwykle w biurach powiatowych ARiMR lub wysłać pocztą w terminie od 15 marca do 17 maja 2010 r. Można to też zrobić po 17 maja 2010 r., nie później jednak niż do 11 czerwca br., ale wtedy, za każdy dzień roboczy opóźnienia, należna rolnikowi płatność będzie pomniejszana o 1%.

Więcej informacji: na stronie internetowej ARiMR: www.arimr.gov.pl, a także w oddziałach regionalnych i biurach powiatowych Agencji. Można też skorzystać z bezpłatnej infolinii: 0 800 380 084 - czynnej przez 7 dni w tygodniu w godz. 7- 21.

Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich Europa inwestująca w obszary wiejskie

Publikacja opracowana przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa

Instytucja Zarządzająca Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Ubezpieczenia rolne z dotacją do składki z budżetu państwa

Tylko połowę składki ubezpieczeniowej zapłacą rolnicy, którzy zdecydują się na wykup dotowanego ubezpieczenia upraw lub zwierząt gospodarskich w PZU. Resztę dołoży budżet państwa.

PZU jako największa firma ubezpieczeniowa w kraju, dysponująca ponad 200-letnim doświadczeniem w prowadzeniu ubezpieczeń rolnych – jest głównym rządowym partnerem i wykonawcą ustawy o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (DzU 05.150.1249 z późn. zm.), która gwarantuje rolnikom dopłaty do składek ubezpieczeniowych oraz zobowiązuje do ubezpieczenia co najmniej połowy powierzchni upraw i zwierząt w PZU można liczyć na dotację z budżetu państwa.

Dotowane ubezpieczenia upraw

Ubezpieczenie upraw z dotacją państwową to atrakcyjna forma zabezpieczenia upraw przed trudno przewidywalnymi skutkami anomalii atmosferycznych. Ubezpieczenia upraw są obowiązkowe, ale składka jest dotowana w ok. 50% przez budżet państwa, a więc rolnicy płatą składkę pomniejszoną o połowę.

Ubezpieczyć można, a nawet trzeba (obowiązek!) następujące uprawy: zboża, kukurydzę, rzepak, rzepik, ziemniaki, buraki cukrowe, chmiel, tytoń, warzywa gruntowe, drzewa i krzewy owocowe, truskawki, rośliny strączkowe. Rolnik zobowiązany jest ubezpieczać uprawy co najmniej od jednego z następujących ryzyk: gradobicia, powodzi, ujemnych skutków przezimowania, przymrozków wiosennych lub suszy.

Dodatkowo w PZU rolnicy mogą skorzystać z dotacji ubezpieczając dobrowolnie wyżej wymienione uprawy również od huraganu, deszczu nawalnego, piorunu, obsunięcia się ziemi i lawiny. Ubezpieczony jest plon główny upraw, czyli na przykład ubezpieczenie zbóż obejmuje straty w plonie ziarna, ale nie obejmuje już strat w słomie.

Składka za ubezpieczenie ustalana jest na podstawie wartości plantacji, która jest jednocześnie sumą ubezpieczenia, czyli kwotą, do wysokości której wypłacane jest odszkodowanie. Podstawę do ustalenia sumy ubezpieczenia stanowi powierzchnia pola, uzyskiwany z niego plon oraz cena skupu na danym terenie w okresie, w którym zawiera się ubezpieczenie, a w przypadku upraw zakontraktowanych – cena zawarta w umowie kontraktacyjnej.

PZU wiosną poleca w szczególności ubezpieczenie upraw od gradobicia, a także od przymrozków wiosennych. Na niekorzystne wpływy tych zjawisk narażone są właściwie wszystkie uprawy.

Ubezpieczenie dotowane zwierząt. Jakie zwierzęta można ubezpieczyć i od jakich ryzyk?

Ubezpieczeniem dotowanym można objąć następujące zwierzęta:

bydło, konie, owce, kozy, drób, świnie.
PZU zawiera ubezpieczenie zwierząt w jednym, pełnym zakresie ryzyk, obejmującym szkody powstałe na skutek:

- huraganu, powodzi, deszczu nawalnego, gradu, piorunu, obsunięcia się ziemi, lawiny (ubezpieczenie obejmuje także ubój z konieczności w następstwie tych zdarzeń).

Obowiązek zawierania ubezpieczeń upraw

Od 1 lipca 2008 r. wymieniona na wstępie ustanowiona obowiązek ubezpieczania co najmniej 50% powierzchni upraw, co wynika pośrednio z przepisów unijnych. Od stycznia 2010 r. każdy rolnik we wszystkich krajach Unii Europejskiej, który w wyniku klęski żywiołowej poniesie duże straty i będzie ubiegał się o pomoc publiczną (w warunkach polskich mogą to być preferencyjne kredyty, pomoc socjalna, ulgi w podatku i składkach na KRUS) – będzie musiał okazać wcześniej zawarte ubezpieczenie na co najmniej 50% powierzchni upraw.

Ubezpieczenia zwierząt pozostaną ubezpieczeniami dobrowolnymi.

Gdzie można zawrzeć ubezpieczenia dotowane upraw i zwierząt?

Dotowane ubezpieczenia upraw rolnych i zwierząt gospodarskich można zawierać w placówkach i u agentów PZU.

PZU załatwia w imieniu rolników, którzy się zgłoszą w tej sprawie, wszelkie związane z tym formalności.

Przedstawiciel PZU pomoże w wypełnieniu wniosku o ubezpieczenie, wystawi polisę i zainkasuje część składki ubezpieczeniowej przypadającej do zapłacenia rolnikowi (PZU dokona później stosownych rozliczeń z budżetem państwa). Poinformuje także w sposób szczegółowy o zakresie ubezpieczenia oraz co należy robić w przypadku zaistnienia zdarzenia powodującego szkodę, aby uzyskać należne odszkodowanie.

Przed zawarciem umowy ubezpieczenia należy przygotować następujące informacje: dane osobowe (nie będą one nikomu udostępniane bez zgody klienta) oraz

- w przypadku upraw: rodzaj uprawy zgłoszonej do ubezpieczenia, nr działki lub jej nazwa, powierzchnia uprawy, spodziewana wydajność, wartość uprawy, informacje o dotychczasowych szkodach,
- w przypadku zwierząt: gatunek zwierząt i rodzaj użytkowania, opis zwierząt (w tym nr. identyfikacyjny), ich liczba i wartość.

Husqvarna®

**Tnij i koś
jedną
maszyną**

Husqvarna 128R

Lekka wykaszarka doskonała do prac wokół domu. Łatwy rozruch z funkcją Smart Start® i pompką paliwa. Wytrzymała, pleciony giętki metalowy wałek napędowy. W zestawie z podwójnymi szelkami Balance, łatwą w montażu półautomatyczną głowicą żyłkową oraz nożem do trawy. Średnica koszenia 48 cm

Wyślij bezpłatnego smsa z kodem maszyny i swoim kodem pocztowym (np. 123456789.01-011) na numer 514714800.

Autoryzowany Diler oddzwoni w ciągu 24h.

KOD SMS: 952715752

Sugerowana cena detaliczna brutto: 1 079 zł

Dotychczasowa cena 1159 zł

Rata
116,69 zł

**Żyłka do głowicy
GRATIS**

Informację o adresach punktów handlowo-usługowych Husqvarna oraz miejsca, gdzie można wypróbować nasze maszyny znajdziesz pod numerem 22 330 96 00 , na stronie www.husqvarna.pl lub w lokalizatorze internetowym ZUMI.pl. Dla kredytu w wysokości 1 079 zł kwota miesięcznej raty wynosi 116,69 zł. Roczna Rzeczywista Stopa Oprocentowania wynosi 18,86% przy kredycie spłacanym w 10 równych ratach. Promocja obowiązuje do 6 czerwca 2010 r. lub wyczerpania zapasów.

www.husqvarna.pl

Copyright © 2010 Husqvarna AB (publ). All rights reserved.